Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (CE) NR. 987/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 septembrie 2009

de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

(JO L 284, 30.10.2009, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) nr. 1244/2010 al Comisiei din 9 decembrie 2010	L 338	35	22.12.2010
►M2	Regulamentul (UE) nr. 465/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012	L 149	4	8.6.2012
►M3	Regulamentul (UE) nr. 1224/2012 al Comisiei din 18 decembrie 2012	L 349	45	19.12.2012

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 987/2009 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 septembrie 2009

de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială

(Text cu relevanță pentru SEE și Elveția)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 42 și 308,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială ([1]), în special articolul 89,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ([3]),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 883/2004 modernizează normele de coordonare a sistemelor de securitate socială ale statelor membre, specificând măsurile și procedurile de punere în aplicare a acestora și simplificându-le în beneficiul tuturor părților implicate. Este necesar să se adopte norme de punere în aplicare.

(2) Cooperarea mai strânsă și mai eficientă între instituțiile de securitate socială reprezintă un factor cheie pentru a permite persoanelor vizate de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 să beneficieze de drepturile lor cât mai curând posibil și în condiții optime.

(3) Comunicarea electronică reprezintă un mod rapid și fiabil de a face schimb de date între instituțiile statelor membre. Prin prelucrarea electronică a datelor, procedurile ar trebui să se accelereze în beneficiul tuturor celor implicați. Cei vizați ar trebui de asemenea să beneficieze de toate garanțiile prevăzute de dispozițiile comunitare referitoare la protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea și libera circulație a datelor cu caracter personal.

(4) Disponibilitatea informațiilor (inclusiv a celor în format electronic) acelor organisme naționale care sunt probabil implicate în punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 într-o formă care să le permită a fi reactualizate în timp real ar trebui să înlesnească schimburile de informații între instituțiile statelor membre. Această abordare, care se axează pe relevanța informațiilor exclusiv faptice și pe accesibilitatea imediată a acestora pentru cetățeni, reprezintă o simplificare valoroasă, care ar trebui să fie introdusă de către prezentul regulament.

([1]) JO L 166, 30.4.2004, p. 1.
([2]) JO C 324, 30.12.2006, p. 59.
([3]) Avizul Parlamentului European din 9 iulie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 17 decembrie 2008 (JO C 38 E, 17.2.2009, p. 26), și Poziția Parlamentului European din 22 aprilie 2009. Decizia Consiliului din 27 iulie 2009.

▼B

(5) Pentru a obține o funcționare cât mai bună și o gestionare eficientă a procedurilor complexe de punere în aplicare a normelor referitoare la coordonarea sistemelor de securitate socială este necesar un sistem de actualizare imediată a anexei 4. Pregătirea și aplicarea dispozițiilor în acest sens necesită o strânsă cooperare între statele membre și Comisie, iar punerea lor în aplicare ar trebui efectuată rapid, având în vedere consecințele pe care le-ar putea avea întârzierea pentru cetățeni și pentru autoritățile administrative. În consecință, Comisia ar trebui împuternicită să creeze și să administreze o bază de date și să se asigure de funcționarea acesteia cel puțin de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Comisia ar trebui să adopte în special măsurile necesare pentru a integra în respectiva bază de date informațiile enumerate în anexa 4.

(6) Întărirea anumitor proceduri ar trebui să asigure un grad mai mare de securitate juridică și de transparență în beneficiul utilizatorilor Regulamentului (CE) nr. 883/2004. De pildă, stabilirea de termene comune în vederea îndeplinirii anumitor obligații sau sarcini administrative ar trebui să ajute la clarificarea și la structurarea relațiilor dintre instituții și persoanele asigurate.

(7) Persoanele care intră sub incidența prezentului regulament ar trebui să primească din partea instituției competente un răspuns în timp util la solicitările formulate de acestea. Răspunsul ar trebui furnizat cel târziu în termenele prevăzute de legislația privind asigurările sociale din statul membru în cauză, în cazul în care sunt prevăzute astfel de termene. Ar fi de dorit ca statele membre ale căror legislații privind asigurările sociale nu prevăd astfel de termene să ia în considerare posibilitatea de a adopta dispoziții în acest sens și de a le pune la dispoziția persoanelor în cauză dacă este necesar.

(8) Statele membre, autoritățile competente ale acestora, precum și instituțiile din domeniul securității sociale ar trebui să aibă posibilitatea de a conveni asupra simplificării procedurilor și a dispozițiilor administrative pe care le consideră mai eficace și mai potrivite pentru specificul propriilor lor sisteme de securitate socială. Cu toate acestea, astfel de convenții nu ar trebui să aducă atingere drepturilor persoanelor vizate de Regulamentul (CE) nr. 883/2004.

(9) Complexitatea inerentă a domeniului securității sociale impune tuturor instituțiilor din statele membre să depună un efort deosebit pentru a sprijini persoanele asigurate pentru a evita penalizarea acelora care nu și-au înaintat cererea sau au omis să ofere anumite informații instituției responsabile de prelucrarea cererii respective în conformitate cu regulile și procedurile stabilite de Regulamentul (CE) nr. 883/2004 și de prezentul regulament.

(10) Instituțiile mai multor state membre trebuie să analizeze circumstanțele referitoare la persoana asigurată și pe cele referitoare la membrii de familie ai acesteia, cu scopul de a stabili care este instituția competentă, mai exact care este instituția a cărei legislație se aplică în acel caz sau care este responsabilă de plata anumitor prestații. Ar trebui să se instituie calitatea provizorie de membru al unui sistem de securitate socială cu scopul de a asigura protecția persoanei în cauză pe durata procesului de comunicare între instituții.

▼B

(11) Statele membre ar trebui să coopereze pentru a determina locul de reşedinţă al persoanelor cărora li se aplică prezentul regulament şi Regulamentul (CE) nr. 883/2004, iar în caz de litigiu, ar trebui să ţină seama de toate criteriile pertinente pentru soluţionarea cazului. Printre acestea pot fi criteriile menţionate în articolul corespunzător din prezentul regulament.

(12) Multe dintre măsurile şi procedurile prevăzute în prezentul regulament sunt menite să asigure o transparenţă sporită privind criteriile pe care trebuie să le aplice instituţiile statelor membre în temeiul Regulamentului (CE) nr. 883/2004. Aceste măsuri şi proceduri reies din jurisprudenţa Curţii de Justiţie a Comunităţilor Europene, din deciziile Comisiei administrative şi din experienţa de peste de 30 de ani în aplicarea coordonării sistemelor de securitate socială în contextul libertăţilor fundamentale consfinţite de tratat.

(13) Prezentul regulament include măsuri şi proceduri pentru promovarea mobilităţii angajaţilor şi a persoanelor aflate în şomaj. Lucrătorii frontalieri care se află în şomaj complet se pot pune la dispoziţia serviciilor de ocupare a forţei de muncă atât în statul lor de reşedinţă, cât şi în statul membru unde au avut ultimul loc de muncă. Cu toate acestea, lucrătorii au dreptul la prestaţii numai din partea statului membru de reşedinţă.

(14) Anumite norme şi proceduri specifice sunt necesare în vederea definirii legislaţiei aplicabile pentru a lua în calcul intervalele de timp dedicate creşterii copiilor de către persoana asigurată în diferitele state membre.

(15) Anumite proceduri ar trebui, de asemenea, să reflecte necesitatea unei partajări echilibrate a costurilor între statele membre. În special în ceea ce priveşte cazurile de boală, aceste proceduri ar trebui să ţină cont de poziţia statelor membre care suportă costurile accesului la sistemul lor de sănătate oferit persoanelor asigurate, precum şi de poziţia statelor membre ale căror instituţii suportă costul prestaţiilor în natură primite de persoanele asigurate de ele într-un alt stat membru decât cel în care îşi au domiciliul.

(16) În contextul specific al Regulamentului (CE) nr. 883/2004, este necesară clarificarea condiţiilor de acoperire a costurilor pe care le reprezintă prestaţiile în natură în caz de boală în cadrul tratamentelor programate, mai exact al tratamentelor pentru care asiguratul se deplasează într-un alt stat membru decât cel în care este asigurat sau îşi are domiciliul. Obligaţiile persoanei asigurate cu privire la aplicarea autorizaţiei prealabile ar trebui specificate, după cum ar trebui specificate şi obligaţiile instituţiei în raport cu pacientul în ceea ce priveşte condiţiile de autorizare. Ar trebui de asemenea clarificate consecinţele pe care le prezintă caracterul imputabil al costurilor serviciilor de îngrijire primite într-un alt stat membru pe baza unei autorizări.

(17) Prezentul regulament, mai ales dispoziţiile referitoare la şederea în afara statului membru competent şi la tratamentele programate, nu ar trebui să împiedice aplicarea unor dispoziţii naţionale mai favorabile, în special în ceea ce priveşte rambursarea cheltuielilor efectuate într-un alt stat membru.

▼B

(18) Introducerea unor proceduri mai stricte cu scopul de a scurta termenele de plată a acestor prestații între instituțiile statelor membre este esențială pentru a păstra încrederea în aceste schimburi și pentru a satisface necesitatea gestionării sănătoase a sistemelor de securitate socială ale statelor membre. De aceea, este necesar să se eficientizeze procedurile de prelucrare a cererilor pentru prestații de boală și prestații de șomaj.

(19) Procedurile interinstituționale privind asistența reciprocă pentru recuperarea creanțelor de securitate socială ar trebui consolidate astfel încât să se asigure o recuperare mai eficientă și o bună funcționare a regulilor de coordonare. Recuperarea mai eficientă constituie și un mijloc de prevenire și abordare a abuzurilor și a fraudelor, precum și un mod de a asigura durabilitatea regimurilor de securitate socială. Acest lucru presupune adoptarea unor proceduri noi, pe baza unor dispoziții existente în Directiva 2008/55/CE a Consiliului din 26 mai 2008 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor privind anumite cotizații, drepturi, taxe și alte măsuri ([1]). Aceste proceduri de recuperare ar trebui revizuite din perspectiva experienței acumulate, după cinci ani de la punerea lor în aplicare, și ar trebui modificate în cazul în care este necesar, în special pentru a asigura operativitatea deplină a acestora.

(20) În sensul dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea prestațiilor acordate, dar necuvenite, recuperarea plăților și cotizațiilor provizorii, compensarea și asistența pentru recuperarea plăților, jurisdicția statului membru solicitat se limitează la acțiunile privind măsurile de executare. Orice altă acțiune este de competența statului membru solicitant.

(21) Măsurile de executare luate în statul membru solicitat nu implică recunoașterea de către respectivul stat membru a conținutului sau a temeiului creanței.

(22) Informarea persoanelor în cauză cu privire la drepturile și obligațiile lor este o componentă crucială a relației de încredere cu autoritățile competente și cu instituțiile statelor membre. Informarea ar trebui să cuprindă orientări privind procedurile administrative. Persoanele în cauză pot să includă, după caz, persoanele asigurate, membrii familiilor acestora și/sau urmașii lor sau alte persoane.

(23) Deoarece obiectivul prezentului regulament, și anume adoptarea măsurilor de coordonare care să garanteze exercitarea eficientă a dreptului de liberă circulație a persoanelor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

([1]) JO L 150, 10.6.2008, p. 28.

▼B

(24) Prezentul regulament ar trebui să înlocuiască Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității ([1]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

CAPITOLUL I

Definiții

Articolul 1

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament:

(a) „regulament de bază” înseamnă Regulamentul (CE) nr. 883/2004;

(b) „regulament de punere în aplicare” înseamnă prezentul regulament; și

(c) se aplică definițiile menționate în regulamentul de bază.

(2) Pe lângă definițiile menționate la alineatul (1):

(a) „punct de acces” înseamnă o entitate care îndeplinește funcțiile de:

(i) punct de contact electronic;

(ii) transmisie automată, în funcție de adresă; și

(iii) transmisie inteligentă, prin intermediul programelor informatice care permit verificarea și transmisia automată (de exemplu, un program bazat pe inteligență artificială) și/sau intervenția omului;

(b) „organism de legătură” înseamnă orice organism desemnat de către autoritatea competentă a unui stat membru, în unul sau mai multe domenii ale securității sociale menționate la articolul 3 din regulamentul de bază, să răspundă solicitărilor de informații și asistență în scopul aplicării regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare și care trebuie să își îndeplinească atribuțiile care i-au fost acordate în temeiul titlului IV din regulamentul de punere în aplicare;

(c) „document” înseamnă o serie de date, indiferent de suportul folosit, structurate astfel încât să permită transmiterea lor electronică și care trebuie comunicate pentru a permite funcționarea regulamentului de bază, precum și a regulamentului de punere în aplicare;

(d) „document electronic structurat” înseamnă orice document structurat într-un format definit pentru schimbul electronic de informații între statele membre;

([1]) JO L 74, 27.3.1972, p. 1.

▼B

(e) „transmitere electronică” înseamnă transmiterea de date cu ajutorul echipamentelor electronice pentru prelucrarea datelor (inclusiv compresia digitală) prin intermediul cablurilor, al transmisiilor radio, al tehnologiilor optice sau prin orice alte mijloace electromagnetice;

(f) „Comisie de audit” înseamnă organismul menționat la articolul 74 din regulamentul de bază.

CAPITOLUL II

Dispoziții privind cooperarea și schimburile de date

Articolul 2

Domeniul de aplicare și regulile referitoare la schimburile între instituții

(1) În sensul regulamentului de punere în aplicare, schimburile dintre autoritățile și instituțiile statelor membre și persoanele care intră sub incidența regulamentului de bază se bazează pe principiile serviciului public, eficienței, asistenței active, furnizării rapide și accesibilității, inclusiv ale e-accesibilității, în special pentru persoanele cu handicap și în vârstă.

(2) Instituțiile furnizează sau fac schimb fără întârziere de toate informațiile necesare pentru instituirea și stabilirea drepturilor și a obligațiilor persoanelor cărora li se aplică regulamentul de bază. Între statele membre, transferul acestui tip de date se face fie direct, de către instituțiile respective, fie indirect, prin intermediul organismelor de legătură.

(3) În cazul în care o persoană a transmis din greșeală informații, documente sau cereri unei instituții situate pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care este situată instituția desemnată în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare, instituția care le-a primit retransmite fără întârziere informațiile, documentele sau cererile respective instituției desemnate în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare, cu menționarea datei la care acestea au fost transmise inițial. Această dată este obligatorie pentru instituția care primește documentele retransmise. Cu toate acestea, instituțiile statelor membre nu pot fi considerate răspunzătoare și nu se poate considera că au luat o decizie în virtutea omisiunii lor de a acționa ca urmare a unei transmisii întârziate de informații, documente sau cereri de către instituțiile altor state membre.

(4) În cazul în care transferul de date se face indirect, prin intermediul organismului de legătură al statului membru de destinație, termenele de răspuns la cereri încep să curgă de la data la care respectivul organism de legătură a primit cererea, ca și când aceasta ar fi fost primită de instituția din statul membru respectiv.

Articolul 3

Domeniul de aplicare și regulile referitoare la schimburile dintre persoanele în cauză și instituții

(1) Statele membre se asigură că informațiile necesare sunt puse la dispoziția persoanelor în cauză pentru ca acestea să fie informate cu privire la schimbările pe care le aduc regulamentul de bază și regulamentul de punere în aplicare, astfel încât să își poată cunoaște drepturile. Statele membre asigură, de asemenea, servicii ușor accesibile.

▼B

(2) Persoanele cărora li se aplică regulamentul de bază trebuie să transmită instituției competente informațiile, documentele sau documentele justificative pentru determinarea situației lor ori a familiei acestora, pentru a-și stabili sau păstra drepturile și obligațiile, precum și pentru a stabili care este legislația aplicabilă și, respectiv, obligațiile care le revin în temeiul acesteia.

(3) În momentul în care culeg, transmit sau prelucrează date cu caracter personal în temeiul legislației proprii în scopul punerii în aplicare a regulamentului de bază, statele membre se asigură că persoanele în cauză își pot exercita pe deplin drepturile cu privire la protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu dispozițiile comunitare privind protecția persoanelor sub aspectul prelucrării datelor cu caracter personal, precum și privind libera circulație a acestui tip de date.

(4) În măsura necesară pentru aplicarea regulamentului de bază și a celui de punere în aplicare, instituțiile competente pun la dispoziție informațiile persoanelor vizate și le eliberează documentele fără întârziere și în orice caz în termenele prevăzute de legislația statului membru în cauză.

Instituția competentă notifică solicitantul cu reședință sau drept de ședere în alt stat membru cu privire la decizia sa în mod direct sau prin organismul de legătură al statului membru de reședință sau de ședere. În cazul neacordării prestațiilor, aceasta indică, de asemenea, motivele care au dus la neacordarea prestațiilor, căile de atac și termenele în care le poate introduce. O copie a acestei decizii este trimisă celorlalte instituții implicate.

Articolul 4

Formatul și metoda de efectuare a schimbului de date

(1) Comisia administrativă stabilește structura, conținutul, formatul și modalitățile de efectuare a schimbului de documente și de documente electronice structurate.

(2) Transmiterea datelor între instituții sau organisme de legătură se efectuează pe cale electronică, direct sau indirect prin intermediul punctelor de acces într-un cadru comun și în condiții de siguranță care pot garanta confidențialitatea și protecția schimbului de date.

(3) Pentru a comunica cu persoanele în cauză, instituțiile competente utilizează modalitățile adecvate pentru fiecare caz și preferă pe cât posibil căile electronice de comunicare. Comisia administrativă stabilește modalitățile practice de transmitere pe cale electronică a informațiilor, a documentelor sau a deciziilor către persoanele în cauză.

Articolul 5

Valoarea juridică a documentelor și a documentelor justificative eliberate într-un alt stat membru

(1) Documentele eliberate de către instituția unui stat membru și care fac dovada statutului unei anumite persoane în scopul aplicării regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare, precum și documentele justificative pe baza cărora au fost eliberate documentele sunt acceptate de către instituțiile celorlalte state membre atât timp cât aceste documente nu au fost retrase sau declarate nule de către statul membru în care au fost emise.

▼B

(2) În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea unui document sau la acuratețea elementelor de fapt pe care se bazează conținutul acestuia, instituția statului membru care primește documentul solicită instituției emitente lămuririle necesare și, dacă este cazul, retragerea documentului respectiv. Instituția emitentă reexaminează motivele eliberării documentului și îl retrage, dacă este necesar.

(3) În temeiul alineatului (2), în cazul în care există îndoieli cu privire la informațiile furnizate de persoana vizată, valabilitatea documentului sau a documentelor justificative sau acuratețea elementelor de fapt pe care se bazează informațiile cuprinse în acestea, instituția de la locul de ședere sau de reședință, la cererea instituției competente, poate, în măsura posibilului, proceda la verificarea informațiilor sau a documentului respectiv.

(4) În cazul în care nu se ajunge la un acord între instituțiile în cauză, cazul poate fi supus atenției Comisiei administrative de către autoritățile competente cel devreme în termen de o lună de la data la care instituția care a primit documentul și-a prezentat cererea. Comisia administrativă încearcă să reconcilieze punctele de vedere în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată cu privire la cazul respectiv.

Articolul 6

Aplicarea provizorie a legislației și acordarea provizorie a prestațiilor

(1) Dacă nu se specifică altfel în regulamentul de punere în aplicare, în cazul în care intervine o divergență de opinii între instituțiile sau autoritățile din două sau mai multe state membre cu privire la determinarea legislației aplicabile, persoana vizată este supusă cu titlu provizoriu legislației unuia dintre statele membre respective, ordinea de prioritate fiind determinată în funcție de următoarele criterii:

(a) legislația statului membru în care persoana își desfășoară efectiv activitatea salariată sau o activitate profesională independentă, în cazul în care activitatea salariată sau activitatea profesională independentă este exercitată într-un singur stat membru;

▼M2

(b) legislația statului membru de reședință, dacă persoana în cauză își desfășoară activitatea salariată sau independentă în două sau mai multe state membre și desfășoară o parte a activității sau activităților sale în statul membru de reședință sau dacă persoana în cauză nu desfășoară nicio activitate salariată sau independentă;

(c) în toate celelalte cazuri, legislația statului membru a cărei aplicare a fost mai întâi solicitată, dacă persoana desfășoară o activitate sau activități în două sau mai multe state membre.

▼B

(2) În cazul în care există diferențe de opinie între instituțiile sau autoritățile din două sau mai multe state membre privind identificarea instituției care ar trebui să acorde prestațiile în bani sau în natură, persoana în cauză care ar putea solicita prestațiile în cazul în care nu ar exista divergența de opinii respectivă are dreptul, cu titlu provizoriu, la prestațiile prevăzute de legislația aplicată de către instituția din locul său de reședință sau, dacă persoana respectivă nu își are reședința pe teritoriul unuia dintre statele membre în cauză, la prestațiile prevăzute de legislația aplicată de către instituția căreia i-a fost înaintată cererea mai întâi.

▼B

(3) În cazul în care nu se ajunge la un acord între instituțiile sau autoritățile respective, cazul poate fi înaintat Comisiei administrative de către autoritățile competente cel devreme la o lună de la data la care a intervenit divergența de opinii menționată la alineatul (1) sau (2). Comisia administrativă încearcă să reconcilieze opiniile divergente în termen de șase luni de la data la care i-a fost adus în atenție cazul.

(4) În cazul în care fie se stabilește că legislația aplicabilă nu este cea a statului membru în care s-a instituit afilierea provizorie, fie instituția care a acordat prestațiile în regim provizoriu nu era cea competentă să o facă, instituția identificată ca fiind competentă este considerată retroactiv ca fiind competentă, ca și cum respectiva divergență de opinii nu ar fi existat, cel târziu începând cu data afilierii provizorii sau cu data acordării pentru prima oară cu titlu provizoriu a prestațiilor în cauză.

(5) În cazul în care este necesar, instituția identificată ca fiind competentă și instituția care a acordat prestațiile în bani cu titlu provizoriu sau a primit cotizații cu titlu provizoriu regularizează situația financiară a persoanei în cauză în ceea ce privește cotizațiile și prestațiile în bani care i-au fost acordate cu titlu provizoriu, după caz, în conformitate cu titlul IV capitolul III din regulamentul de punere în aplicare.

Prestațiile în natură acordate cu titlu provizoriu de către o anumită instituție, în conformitate cu alineatul (2), sunt rambursate de către instituția competentă în conformitate cu titlul IV din regulamentul de punere în aplicare.

Articolul 7

Calculul provizoriu al prestațiilor și al cotizațiilor

(1) Dacă nu se specifică altfel în regulamentul de punere în aplicare, în cazul în care o persoană este eligibilă să primească o prestație sau este obligată să plătească o cotizație, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, și instituția competentă nu dispune de toate informațiile privind situația dintr-un alt stat membru, necesare pentru a calcula definitiv cuantumul prestației sau al cotizației respective, acea instituție, la cererea persoanei în cauză, acordă respectiva prestație sau calculează respectiva cotizație cu titlu provizoriu, în cazul în care un astfel de calcul este posibil, pe baza informațiilor aflate la dispoziția instituției respective.

(2) Prestația sau cotizația în cauză se recalculează odată ce instituția în cauză primește dovezile sau documentele justificative necesare.

CAPITOLUL III

Alte dispoziții generale pentru aplicarea regulamentului de bază

Articolul 8

Înțelegeri administrative între două sau mai multe state membre

(1) Dispozițiile regulamentului de punere în aplicare înlocuiesc dispozițiile stabilite în înțelegerile privind aplicarea convențiilor menționate la articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază, cu excepția celor referitoare la înțelegerile cu privire la convențiile menționate în anexa II la regulamentul de bază, cu condiția ca dispozițiile din înțelegerile respective să fie incluse în anexa 1 la regulamentul de punere în aplicare.

▼B

(2) Dacă este necesar, statele membre pot încheia între ele înțelegeri referitoare la aplicarea convențiilor menționate la articolul 8 alineatul (2) din regulamentul de bază, cu condiția ca aceste înțelegeri să nu aducă atingere drepturilor și obligațiilor persoanelor vizate și să fie incluse în anexa 1 la regulamentul de punere în aplicare.

Articolul 9

Alte proceduri între autorități și instituții

(1) Două sau mai multe state membre sau autoritățile lor competente pot conveni asupra altor proceduri decât cele prevăzute de regulamentul de punere în aplicare, cu condiția ca respectivele proceduri să nu prejudicieze drepturile sau obligațiile persoanelor în cauză.

(2) Orice acorduri încheiate în acest scop sunt comunicate Comisiei administrative și enumerate la anexa 1 la regulamentul de punere în aplicare.

(3) Dispozițiile cuprinse în acordurile de punere în aplicare încheiate între două sau mai multe state membre, în același scop, sau care sunt similare celor menționate la alineatul (2), care sunt în vigoare în ziua precedentă intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare și sunt incluse în anexa 5 la Regulamentul (CEE) nr. 574/72, continuă să se aplice în contextul relațiilor dintre respectivele state membre, cu condiția să fie incluse și în anexa 1 la regulamentul de punere în aplicare.

Articolul 10

Evitarea cumulului de prestații

Fără a aduce atingere altor dispoziții din regulamentul de bază, în cazul în care prestațiile datorate conform legislației a două sau mai multe state membre se reduc, se suspendă sau se retrag reciproc, orice sumă care nu ar fi achitată în cazul aplicării stricte a normelor privind reducerea, suspendarea sau retragerea prevăzute de legislația statelor membre respective este împărțită la numărul de prestații supuse reducerii, suspendării sau retragerii.

Articolul 11

Elementele necesare stabilirii reședinței

(1) În cazul în care instituțiile din două sau mai multe state membre au opinii divergente privind stabilirea reședinței unei persoane căreia i se aplică regulamentul de bază, respectivele instituții stabilesc, de comun acord, centrul de interes al persoanei respective, pe baza unei evaluări globale a tuturor informațiilor disponibile referitoare la elementele de fapt relevante, care pot include, după caz:

(a) durata și continuitatea prezenței sale pe teritoriul statelor membre respective;

(b) situația persoanei, inclusiv:

(i) natura și caracteristicile specifice ale oricărei activități exercitate, în special locul în care se exercită de obicei activitatea, stabilitatea activității și durata oricărui contract de muncă;

(ii) situația familială și legăturile de familie;

▼B

(iii) exercitarea oricărei activități neremunerate;

(iv) în cazul studenților, sursa veniturilor acestora;

(v) situația locativă a persoanei, în special măsura în care aceasta are un caracter permanent;

(vi) statul membru în care se consideră că persoana își are reședința fiscală.

(2) În cazul în care considerarea diferitelor criterii bazate pe elementele de fapt relevante enumerate la alineatul (1) nu conduce la un acord între instituțiile respective, intenția persoanei, ilustrată de astfel de elemente de fapt și împrejurări și în special de motivele care au determinat-o să se mute, se consideră a fi decisivă pentru stabilirea locului său de reședință efectiv.

Articolul 12

Cumularea perioadelor

(1) În sensul aplicării articolului 6 din regulamentul de bază, instituția competentă contactează instituțiile statelor membre a căror legislație a fost, de asemenea, aplicată persoanei respective pentru a cunoaște toate perioadele realizate sub incidența legislațiilor respective.

(2) Perioadele respective de asigurare, de activitate salariată, de activitate independentă sau de reședință realizate sub incidența legislației unui stat membru se adaugă celor realizate sub incidența legislației unui alt stat membru, în măsura în care acest lucru este necesar, în sensul aplicării articolului 6 din regulamentul de bază, cu condiția ca perioadele să nu se suprapună.

(3) În cazul în care perioada de asigurare sau de reședință realizată în baza unei asigurări obligatorii în temeiul legislației unui anumit stat membru coincide cu perioada de asigurare realizată pe baza unei asigurări voluntare sau a unei asigurări facultative continue în temeiul legislației unui alt stat membru, se ia în considerare numai perioada realizată pe baza asigurării obligatorii.

(4) În cazul în care o perioadă de asigurare sau de reședință, alta decât o perioadă asimilată realizată sub incidența legislației unui stat membru, coincide cu o perioadă asimilată în baza legislației unui alt stat membru, se ia în considerare numai perioada alta decât perioada asimilată.

(5) Orice perioadă considerată asimilată conform legislației a două sau mai multe state membre este luată în considerare numai de către instituția statului membru sub incidența legislației căruia persoana respectivă s-a aflat cu titlu obligatoriu anterior perioadei menționate. În cazul în care persoana respectivă nu s-a aflat cu titlu obligatoriu sub incidența legislației unui stat membru înaintea perioadei menționate, aceasta din urmă va fi luată în considerare de către instituția statului membru sub incidența legislației căruia persoana respectivă s-a aflat cu titlu obligatoriu, pentru prima dată după perioada menționată.

▼B

(6) În cazul în care nu se pot stabili cu precizie intervalele de timp în care s-au realizat anumite perioade de asigurare sau de reședință sub incidența legislației unui stat membru, se prezumă că aceste perioade nu se suprapun cu perioadele de asigurare sau de reședință realizate sub incidența legislației unui alt stat membru și se ține seama de acestea în măsura în care sunt avantajoase pentru persoana în cauză și pot fi luate în considerare în limite rezonabile.

Articolul 13

Reguli de transformare a perioadelor

(1) În cazul în care perioadele realizate sub incidența legislației unui stat membru sunt exprimate în unități diferite de cele prevăzute în legislația unui alt stat membru, transformarea necesară în scopul cumulării în conformitate cu articolul 6 din regulamentul de bază se efectuează după următoarele reguli:

(a) Perioada care urmează a fi utilizată drept bază pentru transformare este cea comunicată de instituția statului membru sub incidența legislației căruia a fost realizată.

(b) În cazul sistemelor în cadrul cărora perioadele sunt exprimate în zile, transformarea din zile la alte unități și invers, precum și între diferite sisteme bazate pe zile, se calculează în conformitate cu următorul tabel:

Sistem bazat pe	1 zi corespunde unui număr de	1 săptămână corespunde unui număr de	1 lună corespunde unui număr de	1 trimestru corespunde unui număr de	Număr maxim de zile dintr-un an calendaristic
5 zile	9 ore	5 zile	22 zile	66 zile	264 zile
6 zile	8 ore	6 zile	26 zile	78 zile	312 zile
7 zile	6 ore	7 zile	30 zile	90 zile	360 zile

(c) În cazul sistemelor în cadrul cărora perioadele sunt exprimate în alte unități decât zile:

(i) trei luni sau treisprezece săptămâni reprezintă un trimestru și invers;

(ii) un an este echivalentul a patru trimestre, 12 luni sau 52 de săptămâni și invers;

(iii) pentru transformarea săptămânilor în luni și invers, săptămânile și lunile sunt transformate în zile în conformitate cu regulile de transformare pentru sistemele bazate pe șase zile prevăzute în tabelul de la litera (b).

(d) În cazul perioadelor exprimate sub formă de fracțiuni, cifrele sunt transformate în cea mai mică unitate întreagă următoare, prin aplicarea regulilor menționate la literele (b) și (c). Fracțiunile de ani se transformă în luni, cu excepția cazului în care sistemul în cauză se bazează pe trimestre.

(e) În cazul în care transformarea efectuată în temeiul prezentului alineat are drept rezultat o fracțiune de unitate, rezultatul se rotunjește la unitatea întreagă superioară imediat următoare.

▼B

(2) Aplicarea alineatului (1) nu duce la generarea, pentru suma totală a perioadelor realizate în cursul unui an calendaristic, a unui total care să depășească numărul de zile indicat în ultima coloană din tabelul de la alineatul (1) litera (b), 52 de săptămâni, 12 luni sau 4 trimestre.

În cazul în care perioadele care urmează să fie transformate corespund sumei maxime anuale a perioadelor menționată în legislația statului membru respectiv în care au fost realizate, aplicarea alineatului (1) nu are drept rezultat, în cursul unui an calendaristic, perioade mai scurte decât suma maximă posibilă a perioadelor menționată în legislația în cauză.

(3) Transformarea se operează fie printr-o singură operație care acoperă toate perioadele comunicate ca total, fie pentru fiecare an, în cazul în care perioadele au fost comunicate anual.

(4) Atunci când instituția comunică perioadele exprimate sub formă de zile, indică, în același timp, dacă sistemul pe care îl gestionează are la bază cinci, șase sau șapte zile.

TITLUL II

STABILIREA LEGISLAȚIEI APLICABILE

Articolul 14

Informații privind articolele 12 și 13 din regulamentul de bază

(1) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, „persoana care desfășoară o activitate salariată într-un stat membru, pentru un angajator care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru și care este detașată de angajatorul respectiv în alt stat membru” poate fi o persoană recrutată în vederea detașării în alt stat membru, cu condiția ca persoana în cauză, imediat anterior începerii activității sale salariate, să se afle deja sub incidența legislației statului membru în care este stabilit angajatorul acesteia.

(2) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (1) din regulamentul de bază, expresia „care își desfășoară în mod obișnuit activitățile în acest stat membru” se referă la un angajator care desfășoară în mod obișnuit activități semnificative, altele decât cele strict legate de gestionarea internă, pe teritoriul statului membru unde este stabilit, ținând seama de toate criteriile care caracterizează activitățile desfășurate de întreprinderea respectivă; criteriile pertinente trebuie să fie adaptate caracteristicilor specifice fiecărui angajator și naturii reale a activităților desfășurate.

(3) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (2) din regulamentul de bază, expresia „care desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă” se referă la o persoană care desfășoară în mod obișnuit activități semnificative pe teritoriul statului membru unde este stabilită. În special, este necesar ca persoana respectivă să își fi desfășurat deja activitatea un timp anterior datei de la care dorește să beneficieze de dispozițiile respectivului articol și ca, pe perioada desfășurării oricărei activități temporare într-un alt stat membru, să îndeplinească în continuare, în statul membru în care este stabilită, cerințele necesare pentru exercitarea activității sale pentru a fi capabilă să o reia la întoarcere.

▼B

(4) În sensul aplicării articolului 12 alineatul (2) din regulamentul de bază, criteriul utilizat pentru a stabili dacă activitatea independentă desfășurată de către o anumită persoană într-un alt stat membru este „similară” cu activitatea independentă desfășurată în mod normal este criteriul naturii efective a activității respective, și nu cel al clasificării activității ca fiind una salariată sau una independentă, care ar putea fi aplicat activității respective de către celălalt stat membru.

▼M2

(5) În sensul aplicării articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, o persoană care „desfășoară în mod obișnuit o activitate salariată în două sau mai multe state membre” este o persoană care desfășoară în mod simultan sau alternativ una sau mai multe activități separate, fie pentru aceeași întreprindere sau același angajator, fie pentru întreprinderi sau angajatori diferiți, în două sau mai multe state membre.

(5a) În sensul aplicării titlului II din regulamentul de bază, „sediu sau loc de desfășurare a activității” înseamnă sediul sau locul de desfășurare a activității în care se adoptă deciziile principale ale întreprinderii și în care se exercită funcțiile administrației sale centrale.

În sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază, un membru angajat al echipajului de comandă sau al echipajului de cabină care prestează în mod normal servicii de transport aerian de pasageri sau de marfă în două sau mai multe state membre se supune legislației statului membru în care se află baza de reședință, astfel cum este definită în anexa III la Regulamentul (CEE) nr. 3922/91 al Consiliului din 16 decembrie 1991 privind armonizarea cerințelor tehnice și a procedurilor administrative în domeniul aviației civile [1].

(5b) Activitățile de mică anvergură nu se iau în considerare în scopul stabilirii legislației aplicabile în temeiul articolului 13 din regulamentul de bază. Articolul 16 din regulamentul de punere în aplicare se aplică tuturor cazurilor care fac obiectul prezentului articol.

▼B

(6) În sensul aplicării articolului 13 alineatul (2) din regulamentul de bază, o persoană care „desfășoară în mod obișnuit o activitate independentă în două sau mai multe state membre” este, în special, o persoană care desfășoară în mod simultan sau alternativ una sau mai multe activități independente separate, indiferent de natura acestora, în două sau mai multe state membre.

(7) Pentru a face deosebirea între activitățile menționate la alineatele (5) și (6) și situațiile menționate la articolul 12 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, durata activității din unul sau mai multe state membre (fie cu caracter permanent, fie cu caracter ad-hoc ori temporar) este decisivă. În acest scop, se realizează o evaluare generală a tuturor elementelor de fapt pertinente, inclusiv, în ceea ce privește o persoană salariată, în special locul său de muncă, astfel cum este definit în contractul de muncă.

(8) În sensul aplicării articolului 13 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, o „parte semnificativă a activității salariate sau independente” desfășurată într-un stat membru înseamnă că o proporție semnificativă a tuturor activităților persoanei salariate sau persoanei care desfășoară activități independente se desfășoară în statul respectiv, fără să fie neapărat partea cea mai importantă a activităților respective.

[1] JO L 373, 31.12.1991, p. 4.

▼B

Pentru a stabili dacă o parte semnificativă a activităților este desfășurată într-un stat membru, se ține seama de următoarele criterii orientative:

(a) în cazul unei activități salariate, timpul de lucru și/sau remunerațiile; și

(b) în cazul unei activități independente, cifra de afaceri, timpul de lucru, numărul serviciilor prestate și/sau venitul.

În cadrul unei evaluări globale, mai puțin de 25 % din criteriile menționate anterior indică faptul că o parte semnificativă a activităților nu se desfășoară în respectivul stat membru.

(9) În sensul aplicării articolului 13 alineatul (2) litera (b) din regulamentul de bază, „centrul de interes” al activităților unei persoane care desfășoară activități independente se stabilește ținând cont de toate aspectele referitoare la activitățile profesionale ale acelei persoane, în special de locul fix și permanent în care își desfășoară activitatea, de caracterul obișnuit sau durata activităților desfășurate, de numărul serviciilor prestate, precum și de intenția persoanei în cauză, astfel cum aceasta reiese din toate împrejurările.

(10) Pentru determinarea legislației aplicabile în temeiul alineatelor (8) și (9), instituțiile respective iau în considerare situația estimată pentru următoarele 12 luni calendaristice.

(11) Dacă o persoană își desfășoară activitatea în calitate de salariat în două sau mai multe state membre pentru un angajator cu sediul în afara teritoriului Uniunii și dacă această persoană își are reședința într-un stat membru fără a desfășura acolo o activitate semnificativă, persoana respectivă va fi supusă legislației statului membru în care își are reședința.

Articolul 15

Proceduri privind aplicarea articolului 11 alineatul (3) literele (b) și (d), a articolului 11 alineatul (4) și a articolului 12 din regulamentul de bază (privind furnizarea de informații către instituțiile în cauză)

(1) Dacă nu se specifică altfel la articolul 16 din regulamentul de punere în aplicare, în cazul în care o persoană își desfășoară activitatea într-un stat membru altul decât statul membru competent în temeiul titlului II din regulamentul de bază, angajatorul sau, în cazul unei persoane care nu desfășoară o activitate salariată, persoana în cauză informează anticipat, ori de câte ori este posibil, instituția competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă. ►M2 Instituția respectivă eliberează atestatul menționat la articolul 19 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare persoanei în cauză și pune, fără întârziere, la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru în care se desfășoară activitatea informații privind legislația aplicabilă persoanei respective, în temeiul articolului 11 alineatul (3) litera (b) sau al articolului 12 din regulamentul de bază. ◄

(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* persoanelor care fac obiectul articolului 11 alineatul (3) litera (d) din regulamentul de bază.

▼B

(3) Un angajator în sensul articolului 11 alineatul (4) din regulamentul de bază, care are un salariat la bordul unei nave care navighează sub pavilionul unui alt stat membru, informează cu privire la acest fapt, anticipat ori de câte ori este posibil, instituția competentă din statul membru a cărui legislație este aplicabilă. Instituția respectivă pune fără întârziere la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă din statul membru sub al cărui pavilion navighează nava pe care își desfășoară activitatea angajatul informații privind legislația aplicabilă persoanei în cauză, în temeiul articolului 11 alineatul (4) din regulamentul de bază.

Articolul 16

Procedura de aplicare a articolului 13 din regulamentul de bază

(1) O persoană care desfășoară activități în două sau mai multe state membre informează instituția desemnată de autoritatea competentă din statul membru de reședință cu privire la aceasta.

(2) Instituția desemnată de la locul de reședință determină fără întârziere care este legislația aplicabilă persoanei respective, ținând seama de articolul 13 din regulamentul de bază și de articolul 14 din regulamentul de punere în aplicare. Această determinare inițială a legislației aplicabile este cu titlu provizoriu. Instituția informează instituțiile desemnate din fiecare stat membru în care se desfășoară o activitate asupra determinării legislației aplicabile cu titlu provizoriu.

(3) Determinarea cu titlu provizoriu a legislației aplicabile menționate la alineatul (2) devine definitivă în termen de două luni de la informarea instituției desemnate de autoritățile competente ale statelor membre în cauză cu privire la această determinare, în conformitate cu alineatul (2), cu excepția cazului în care legislația a fost deja determinată definitiv pe baza alineatului (4), sau când cel puțin una dintre instituțiile în cauză informează instituția desemnată de autoritatea competentă a statului membru de reședință, până la sfârșitul perioadei de două luni, asupra faptului că nu poate accepta încă determinarea respectivă sau are un punct de vedere diferit în această privință.

(4) În cazul în care incertitudinea privind determinarea legislației aplicabile impune stabilirea unor contacte între instituțiile sau autoritățile din două sau mai multe state membre, la cererea uneia sau a mai multor instituții desemnate de autoritățile competente din statele membre în cauză sau chiar la cererea autorităților competente, legislația aplicabilă persoanei în cauză se determină de comun acord, având în vedere articolul 13 din regulamentul de bază și dispozițiile pertinente ale articolului 14 din regulamentul de punere în aplicare.

În cazul în care intervine o divergență de opinii între instituțiile sau autoritățile competente în cauză, respectivele organisme încearcă să ajungă la un acord, în conformitate cu condițiile menționate anterior și cu articolul 6 din regulamentul de punere în aplicare.

(5) Instituția competentă din statul membru a cărui legislație este determinată ca fiind aplicabilă, fie provizoriu, fie definitiv, informează de îndată persoana respectivă.

(6) În cazul în care persoana respectivă nu furnizează informațiile prevăzute la alineatul (1), prezentul articol se aplică la inițiativa instituției desemnate de autoritatea competentă din statul membru de reședință, de îndată ce este informată asupra situației persoanei în cauză, posibil prin intermediul unei alte instituții respective.

▼B

Articolul 17

Procedura de aplicare a articolului 15 din regulamentul de bază

Agenții contractuali ai Comunităților Europene își exercită dreptul de opțiune prevăzut la articolul 15 din regulamentul de bază în momentul în care se încheie contractul de muncă. Autoritatea împuternicită să încheie contractul informează instituția desemnată din statul membru pentru a cărui legislație au optat agenții contractuali ai Comunităților Europene.

Articolul 18

Procedura de aplicare a articolului 16 din regulamentul de bază

Cererea, din partea angajatorului sau a persoanei respective, de derogare de la dispozițiile articolelor 11-15 din regulamentul de bază se depune anticipat, ori de câte ori este posibil, la autoritatea competentă sau la organismul desemnat de autoritatea din statul membru a cărui legislație angajatul sau persoana respectivă solicită să îi fie aplicată.

Articolul 19

Furnizarea de informații către persoanele în cauză și angajatori

(1) Instituția competentă din statul membru a cărui legislație devine aplicabilă în temeiul titlului II din regulamentul de bază informează persoana respectivă și, dacă este cazul, angajatorul (angajatorii) acesteia cu privire la obligațiile prevăzute în legislația respectivă. Instituția oferă acestora sprijinul necesar pentru încheierea formalităților cerute de respectiva legislație.

(2) La cererea persoanei respective ori a angajatorului său, instituția competentă a statului membru a cărui legislație este aplicabilă în temeiul titlului II din regulamentul de bază eliberează un atestat conform căruia respectiva legislație este aplicabilă și indică, dacă este cazul, până la ce dată și în ce condiții.

Articolul 20

Cooperarea între instituții

(1) Instituțiile relevante comunică instituției competente din statul membru a cărui legislație îi este aplicabilă unei anumite persoane în temeiul titlului II din regulamentul de bază informațiile necesare pentru a stabili data la care legislația respectivă devine aplicabilă și cotizațiile pe care acea persoană și angajatorul (angajatorii) săi sunt obligați să le plătească în temeiul legislației respective.

(2) Instituția competentă a statului membru a cărui legislație devine aplicabilă unei persoane, în temeiul titlului II din regulamentul de bază, pune la dispoziția instituției desemnate de autoritatea competentă a statului membru având legislația sub incidența căreia s-a aflat ultima dată persoana respectivă informațiile care indică data de la care începe să se aplice noua legislație.

▼B

Articolul 21

Obligațiile angajatorului

(1) Un angajator care își are sediul social sau reprezentanța în afara statului membru competent este obligat să respecte toate obligațiile stabilite de legislația aplicabilă angajaților săi, mai ales obligația de a achita cotizațiile prevăzute în acea legislație, ca și când sediul său social sau reprezentanța sa s-ar afla în statul membru competent.

(2) Angajatorul care nu are o reprezentanță în statul membru a cărui legislație este aplicabilă poate cădea de acord cu angajatul ca acesta din urmă să poată îndeplini obligațiile angajatorului în numele său în ceea ce privește plata cotizațiilor, fără a aduce atingere obligațiilor de bază ale angajatorului. Angajatorul face cunoscută o astfel de înțelegere instituției competente din respectivul stat membru.

TITLUL III

DISPOZIȚII SPECIALE APLICABILE DIFERITELOR CATEGORII DE PRESTAȚII

CAPITOLUL I

Prestațiile de boală, de maternitate și de paternitate asimilate

Articolul 22

Dispoziții generale de punere în aplicare

(1) Autoritățile sau instituțiile competente se asigură că se pune la dispoziția persoanelor asigurate orice informație necesară în legătură cu procedurile și condițiile privind acordarea prestațiilor în natură, în cazul în care aceste prestații se primesc pe teritoriul unui alt stat membru decât acela în care se găsește instituția competentă.

(2) Fără a aduce atingere articolului 5 litera (a) din regulamentul de bază, un stat membru poate deveni responsabil pentru costul prestațiilor în conformitate cu articolul 22 din regulamentul de bază, numai dacă fie persoana asigurată a făcut o cerere de pensie în temeiul legislației respectivului stat membru, fie, în conformitate cu articolele 23-30 din regulamentul de bază, aceasta primește o pensie în temeiul legislației statului membru respectiv.

Articolul 23

Regimul aplicabil în cazul existenței mai multor regimuri în statul membru de reședință sau de ședere

În cazul în care legislația din statul membru de reședință sau de ședere prevede mai multe sisteme de asigurare pentru boală, maternitate sau paternitate, pentru mai multe categorii de persoane asigurate, dispozițiile aplicabile în temeiul articolului 17, articolului 19 alineatul (1) și articolelor 20, 22, 24 și 26 din regulamentul de bază sunt cele ale legislației privind sistemul de asigurare general pentru lucrătorii salariați.

▼B

Articolul 24

Reședința într-un alt stat membru decât statul membru competent

(1) În scopul aplicării articolului 17 din regulamentul de bază, persoana asigurată și/sau membrii de familie ai acesteia sunt obligați să se înregistreze la instituția de la locul de reședință. Dreptul acestora la prestații în natură în statul membru de reședință este atestat printr-un document care se eliberează de instituția competentă la cererea persoanei asigurate sau la cererea instituției de la locul de reședință.

(2) Documentul menționat la alineatul (1) rămâne valabil până când instituția competentă informează instituția de la locul de reședință cu privire la anularea acestuia.

Instituția din locul de reședință informează instituția competentă în legătură cu orice înregistrare în conformitate cu alineatul (1) și cu orice modificare sau anulare a acelei înregistrări.

(3) Prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* persoanelor menționate la articolele 22, 24, 25 și 26 din regulamentul de bază.

Articolul 25

Șederea într-un alt stat membru decât statul membru competent

A. *Procedura și domeniul de aplicare al exercitării dreptului*

(1) În scopul aplicării articolului 19 din regulamentul de bază, persoana asigurată prezintă furnizorului de servicii medicale din statul membru de ședere un document eliberat de către instituția competentă, care să certifice dreptul său la prestații în natură. În cazul în care persoana asigurată nu se află în posesia unui astfel de document, instituția de la locul de ședere, la cerere sau dacă este necesar, contactează instituția competentă pentru a obține documentul.

(2) Documentul respectiv certifică faptul că persoana asigurată are dreptul la prestații în natură în condițiile prevăzute la articolul 19 din regulamentul de bază în aceleași condiții ca și cele aplicabile persoanelor asigurate în temeiul legislației statului membru de ședere.

(3) Prestațiile în natură prevăzute la articolul 19 alineatul (1) din regulamentul de bază se referă la prestațiile în natură acordate în statul membru de ședere în conformitate cu legislația acestuia și care au devenit necesare din motive medicale în scopul de a împiedica întoarcerea forțată a unei persoane asigurate în statul membru competent înainte de încheierea planificată a șederii pentru a beneficia de tratamentul care îi este necesar.

B. *Procedura și modalitățile de acoperire a costurilor și de acordare a rambursării prestațiilor în natură*

(4) În cazul în care persoana asigurată a suportat efectiv, în totalitate sau parțial, costurile prestațiilor în natură prevăzute în cadrul articolului 19 din regulamentul de bază și dacă legislația aplicată de către instituția de la locul de ședere prevede posibilitatea rambursării acestor costuri unei persoane asigurate, aceasta poate trimite o cerere de rambursare instituției de la locul de ședere. În acest caz, instituția respectivă rambursează în mod direct acelei persoane contravaloarea costurilor corespunzătoare prestațiilor respective în limitele și în condițiile aplicabile nivelurilor de rambursare prevăzute de legislația sa națională.

▼B

(5) În cazul în care rambursarea acestor costuri nu a fost solicitată în mod direct instituției de la locul de ședere, costurile suportate vor fi rambursate persoanei în cauză de către instituția competentă, conform nivelurilor de rambursare administrate de către instituția de la locul de ședere sau în cuantumurile care ar fi fost rambursate instituției de la locul de ședere dacă articolul 62 din regulamentul de punere în aplicare s-ar fi aplicat cazului vizat.

Instituția de la locul de ședere furnizează instituției competente, la cerere, toate informațiile necesare în legătură cu aceste niveluri sau cuantumuri.

(6) Prin derogare de la alineatul (5), instituția competentă poate să efectueze rambursarea costurilor suportate, în limitele și condițiile aplicabile nivelurilor de rambursare prevăzute de legislația sa națională, cu condiția ca persoana asigurată să fie de acord să i se aplice această dispoziție.

(7) În cazul în care legislația statului membru de ședere nu prevede rambursarea în temeiul alineatelor (4) și (5) în cazul respectiv, instituția competentă poate să efectueze rambursarea costurilor în limitele și în condițiile aplicabile nivelurilor de rambursare prevăzute de legislația sa, fără acordul persoanei asigurate.

(8) Rambursarea către persoana asigurată nu depășește în niciun caz cuantumul costurilor suportate în mod efectiv de către aceasta.

(9) În cazul unor cheltuieli importante, instituția competentă poate plăti persoanei asigurate o sumă adecvată în avans imediat ce respectiva persoană îi înaintează cererea de rambursare.

C. *Membrii de familie*

(10) Alineatele (1)-(9) se aplică *mutatis mutandis* membrilor de familie ai persoanei asigurate.

Articolul 26

Tratamentul programat

A. *Procedura de autorizare*

(1) În scopul aplicării articolului 20 alineatul (1) din regulamentul de bază, persoana asigurată prezintă un document eliberat de către instituția competentă către instituția de la locul de ședere. În sensul prezentului articol, instituția competentă înseamnă instituția care suportă costurile tratamentului programat; în cazurile menționate la articolul 20 alineatul (4) și articolul 27 alineatul (5) din regulamentul de bază, în care cuantumul prestațiilor în natură acordate în statul membru de reședință este rambursat pe baza unor sume fixe, instituția competentă este instituția de la locul de reședință.

(2) În cazul în care persoana asigurată nu își are reședința pe teritoriul statului membru competent, aceasta solicită autorizația instituției din locul de reședință, care o transmite imediat instituției competente.

În acest caz, instituția de la locul de reședință certifică printr-un atestat dacă condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (2) teza a doua din regulamentul de bază sunt îndeplinite în statul membru de reședință.

▼B

Instituția competentă poate refuza acordarea autorizației solicitate numai dacă, în conformitate cu evaluarea instituției de la locul de reședință, condițiile prevăzute la articolul 20 alineatul (2) teza a doua din regulamentul de bază nu sunt îndeplinite în statul membru de reședință al persoanei asigurate sau dacă același tratament poate fi acordat chiar în statul membru competent, într-un termen justificat din punct de vedere medical, având-se în vedere starea actuală de sănătate și evoluția probabilă a bolii persoanei în cauză.

Instituția competentă informează imediat instituția de la locul de reședință în legătură cu decizia sa.

În absența unui răspuns în perioada stabilită de legislația națională a acesteia, se consideră că instituția competentă a acordat autorizația.

(3) Dacă o persoană asigurată care nu își are reședința în statul membru competent are nevoie de un tratament urgent și vital și autorizația nu poate fi refuzată, în conformitate cu teza a doua a articolului 20 alineatul (2) din regulamentul de bază, instituția de la locul de reședință acordă autorizația în numele instituției competente și o anunță imediat pe aceasta.

Instituția competentă acceptă constatările și opțiunile terapeutice privind nevoia unui tratament urgent și vital ale medicilor aprobați de instituția de la locul de reședință care eliberează autorizația.

(4) În orice moment al procedurii de acordare a autorizației, instituția competentă își rezervă dreptul de a supune persoana asigurată unei examinări de către un medic la alegerea sa în statul membru de ședere sau de reședință.

(5) Instituția de la locul de ședere, fără a aduce atingere vreunei decizii privind autorizația, informează instituția competentă dacă se consideră adecvată din punct de vedere medical completarea tratamentului acoperit de autorizația existentă.

B. *Acoperirea costului prestațiilor în natură suportate de persoana asigurată*

(6) Fără a aduce atingere alineatului (7), articolul 25 alineatele (4) și (5) din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

(7) În cazul în care persoana asigurată a suportat ea însăși în mod efectiv, în totalitate sau parțial, costurile tratamentelor medicale autorizate, iar costurile pe care instituția competentă este obligată să le ramburseze instituției de la locul de ședere sau persoanei asigurate în conformitate cu alineatul (6) (costul real) sunt inferioare costurilor pe care ar fi trebuit să le suporte pentru același tratament în statul membru competent (costul nominal), instituția competentă rambursează, la cerere, costul tratamentului suportat de persoana asigurată până la cuantumul cu care costul nominal depășește costul real. Suma rambursată nu poate totuși depăși costurile suportate efectiv de persoana asigurată și poate lua în considerare suma pe care persoana asigurată ar fi trebuit să o plătească dacă tratamentul ar fi fost acordat în statul membru competent.

▼B

C. *Acoperirea costurilor de călătorie și de ședere în cadrul tratamentului programat*

(8) În cazul în care legislația națională a instituției competente prevede rambursarea costurilor de călătorie și de ședere care sunt inseparabil legate de tratamentul la care este supusă persoana asigurată, aceste costuri pentru persoana în cauză și, dacă este necesar, pentru o persoană care trebuie să o însoțească sunt acoperite de către această instituție, atunci când se emite o autorizație în cazul tratamentului într-un alt stat membru.

D. *Membrii de familie*

(9) Alineatele (1)-(8) se aplică *mutatis mutandis* membrilor de familie ai persoanelor asigurate.

Articolul 27

Prestațiile în bani pentru incapacitate de muncă în cazul șederii sau reședinței într-un alt stat membru decât statul membru competent

A. *Procedura de urmat de către persoana asigurată*

(1) Dacă legislația statului membru competent prevede ca persoana asigurată să prezinte un certificat pentru a avea dreptul la prestațiile în bani pentru incapacitate de muncă în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, persoana asigurată solicită medicului din statul membru de reședință care i-a evaluat starea de sănătate să îi certifice incapacitatea de muncă și durata probabilă a acesteia.

(2) Persoana asigurată trimite certificatul instituției competente în termenul stabilit de legislația statului membru competent.

(3) În cazul în care medicii care efectuează tratamentul în statul membru de reședință nu eliberează certificate de incapacitate de muncă, iar astfel de certificate sunt solicitate în temeiul legislației statului membru competent, persoana în cauză se adresează direct instituției de la locul de reședință. Această instituție procedează imediat la evaluarea, din punct de vedere medical, a incapacității de muncă a respectivei persoane și la întocmirea certificatului menționat la alineatul (1). Acest certificat este transmis imediat instituției competente.

(4) Transmiterea documentului prevăzut la alineatele (1), (2) și (3) nu scutește persoana asigurată de îndeplinirea obligațiilor prevăzute de către legislația aplicabilă, în special în relația cu angajatorul său. După caz, angajatorul și/sau instituția competentă pot solicita angajatului să participe la activități menite să promoveze și să sprijine reluarea activității profesionale de către persoana asigurată.

B. *Procedura de urmat de către instituția statului membru de reședință*

(5) La cererea instituției competente, instituția de la locul de reședință efectuează orice control administrativ sau medical necesar al persoanei în cauză, în conformitate cu legislația aplicată de cea din urmă instituție. Raportul medicului examinator privind, în special, durata probabilă a incapacității de muncă se transmite imediat de instituția de la locul de reședință către instituția competentă.

▼B

C. *Procedura de urmat de către instituția competentă*

(6) Instituția competentă își rezervă dreptul de a proceda la examinarea persoanei asigurate de către un medic ales de aceasta.

(7) Fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (1) teza a doua din regulamentul de bază, instituția competentă acordă prestațiile în bani direct persoanei în cauză și, dacă este necesar, informează instituția de la locul de reședință în acest sens.

(8) În scopul aplicării articolului 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, informațiile cuprinse în certificatul de incapacitate de muncă al unei persoane asigurate redactat într-un alt stat membru pe baza constatărilor medicale ale instituției sau ale doctorului examinator au o forță juridică echivalentă unui certificat redactat în statul membru competent.

(9) În cazul în care instituția competentă refuză acordarea prestațiilor în bani, aceasta notifică decizia sa persoanei asigurate și în același timp instituția de la locul de reședință.

D. *Procedura în cazul ședерii într-un alt stat membru decât statul membru competent*

(10) Dispozițiile alineatelor (1)-(9) se aplică *mutatis mutandis* în cazul în care persoana asigurată are drept de ședere într-un alt stat membru decât statul membru competent.

Articolul 28

Prestațiile în bani pentru îngrijirea pe termen lung în cazul ședерii sau reședinței într-un alt stat membru decât statul membru competent

A. *Procedura de urmat de către persoana asigurată*

(1) Pentru a avea dreptul la prestațiile în bani pentru îngrijirea pe termen lung în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din regulamentul de bază, persoana asigurată se adresează instituției competente. Instituția competentă informează, când este necesar, instituția de la locul de reședință în acest sens.

B. *Procedura de urmat de către instituția de la locul de reședință*

(2) La cererea instituției competente, instituția de la locul de reședință examinează starea de sănătate a persoanei asigurate în perspectiva îngrijirii pe termen lung a acesteia. Instituția competentă furnizează instituției de la locul de reședință toate informațiile necesare pentru această examinare.

C. *Procedura de urmat de către instituția competentă*

(3) Pentru a stabili gradul de necesitate a îngrijirii pe termen lung, instituția competentă are dreptul de a proceda la examinarea persoanei asigurate de către un medic sau orice alt expert la alegerea sa.

(4) Articolul 27 alineatul (7) din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

▼B

D. *Procedura în cazul şederii într-un alt stat membru decât statul membru competent*

(5) Alineatele (1)-(4) se aplică *mutatis mutandis* în cazul şederii persoanei asigurate într-un alt stat membru decât statul membru competent.

E. *Membrii de familie*

(6) Alineatele (1)-(5) se aplică *mutatis mutandis* membrilor de familie ai persoanei asigurate.

Articolul 29

Aplicarea articolului 28 din regulamentul de bază

În cazul în care statul membru în care fostul lucrător frontalier şi-a desfăşurat ultima activitate nu mai este statul membru competent şi fostul lucrător frontalier sau un membru al familiei sale călătoreşte acolo în scopul de a primi prestaţii în natură în temeiul articolului 28 din regulamentul de bază, acesta prezintă instituţiei de la locul de şedere un document eliberat de către instituţia competentă.

Articolul 30

Cotizaţiile titularilor de pensii

În cazul în care o persoană primeşte o pensie din partea mai multor state membre, cuantumul cotizaţiilor reţinute din toate pensiile plătite nu poate fi în niciun caz mai mare decât cuantumul reţinut în cazul unei persoane care primeşte o pensie cu acelaşi cuantum din partea statului membru competent.

Articolul 31

Aplicarea articolului 34 din regulamentul de bază

A. *Procedura de urmat de către instituţia competentă*

(1) Instituţia competentă informează persoana în cauză cu privire la dispoziţiile cuprinse în articolul 34 din regulamentul de bază, referitoare la prevenirea cumulului de prestaţii. Aplicarea unor astfel de reguli asigură că persoana care nu îşi are reşedinţa pe teritoriul statului competent are dreptul la prestaţii având cel puţin acelaşi cuantum total sau valoare totală ca şi cele la care ar avea dreptul în cazul în care şi-ar avea reşedinţa în statul membru respectiv.

(2) Instituţia competentă informează, de asemenea, instituţia de la locul de reşedinţă sau locul de şedere cu privire la plata prestaţiilor în bani pentru îngrijirea pe termen lung în cazul în care legislaţia aplicată de către această din urmă instituţie prevede prestaţii în natură pentru îngrijirea pe termen lung, incluse în lista la care se face referire la articolul 34 alineatul (2) din regulamentul de bază.

B. *Procedura de urmat de către instituţia de la locul de reşedinţă sau şedere*

(3) După primirea informaţiilor prevăzute la alineatul (2), instituţia de la locul de reşedinţă sau şedere informează imediat instituţia competentă cu privire la orice prestaţii în natură pentru îngrijirea pe termen lung având acelaşi scop acordat conform legislaţiei sale persoanei în cauză, precum şi cu privire la rata de rambursare aplicabilă.

▼B

(4) Comisia administrativă stabileşte, dacă este cazul, măsurile de punere în aplicare a dispoziţiilor prezentului articol.

Articolul 32

Măsuri speciale de punere în aplicare

(1) Atunci când o persoană sau un grup de persoane sunt scutite la cerere de asigurarea obligatorie de sănătate, iar aceste persoane nu intră astfel sub incidenţa unui sistem de asigurare pentru boală căruia i se aplică regulamentul de bază, instituţia altui stat membru nu devine, doar datorită acestei scutiri, responsabilă pentru a suporta costurile prestaţiilor în natură sau în bani acordate acestor persoane sau unui membru de familie al acestora în temeiul titlului III capitolul 1 din regulamentul de bază.

(2) Pentru statele membre menţionate în anexa 2, dispoziţiile titlului III capitolul 1 din regulamentul de bază privind prestaţiile în natură se aplică persoanelor care au dreptul la prestaţii în natură exclusiv pe baza unui regim special pentru funcţionarii publici numai în măsura specificată în acesta.

Instituţia din alt stat membru nu devine, numai în temeiul acestei scutiri, responsabilă să suporte costurile prestaţiilor în natură sau în bani acordate respectivelor persoane sau membrilor de familie ai acestora.

(3) Atunci când persoanele menţionate la alineatele (1) şi (2) sau membrii de familie ai acestora sunt rezidenţi într-un stat membru în care dreptul de a primi prestaţii în natură nu intră sub incidenţa condiţiilor asigurării sau ale activităţii salariate sau independente, aceştia au obligaţia de a acoperi costurile totale ale prestaţiilor în natură prevăzute în ţara lor de reşedinţă.

CAPITOLUL II

Prestaţii în cazul unor accidente de muncă şi boli profesionale

Articolul 33

Dreptul la prestaţii în natură şi în bani în cazul reşedinţei sau şederii într-un alt stat membru decât statul membru competent

(1) În scopul aplicării articolului 36 din regulamentul de bază, procedurile prevăzute la articolele 24-27 din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Atunci când acordă prestaţii în natură în legătură cu accidente de muncă şi boli profesionale în temeiul legislaţiei naţionale a statului membru de şedere sau de reşedinţă, instituţia statului membru respectiv informează fără întârziere instituţia competentă.

▼B

Articolul 34

Procedura în cazul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale care apare într-un alt stat membru decât statul membru competent

(1) În cazul în care survine un accident de muncă sau este diagnosticată o boală profesională pentru prima dată pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru competent, declarația sau notificarea cu privire la accidentul de muncă sau boala profesională, în condițiile în care respectiva declarație sau notificare este prevăzută de legislația națională, trebuie făcută în conformitate cu dispozițiile legislației statului membru competent, fără a aduce atingere, după caz, altor dispoziții legale aplicabile, în vigoare pe teritoriul statului membru în care a survenit accidentul de muncă sau în care a fost diagnosticată pentru prima dată boala profesională, dispoziții care rămân, în acest caz, aplicabile. Declarația sau notificarea este adresată instituției competente.

(2) Instituția din statul membru pe teritoriul căruia a survenit accidentul de muncă sau a fost diagnosticată pentru prima dată boala profesională notifică instituția competentă în legătură cu certificatele medicale eliberate pe teritoriul statului membru respectiv.

(3) În cazul în care, ca urmare a unui accident survenit în timpul deplasării către sau dinspre locul de muncă pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru competent, este necesară o anchetă pe teritoriul primului stat membru, în scopul stabilirii drepturilor la prestațiile relevante, instituția competentă poate numi în acest scop o persoană care informează autoritățile statului membru respectiv. Instituțiile colaborează în scopul evaluării tuturor informațiilor relevante și pentru consultarea rapoartelor și a oricăror alte documente referitoare la accident.

(4) În urma tratamentului, la cererea instituției competente, se trimite un raport detaliat însoțit de certificate medicale privind consecințele permanente ale accidentului sau ale bolii, în special starea din momentul respectiv a persoanei accidentate și vindecarea sau stabilizarea leziunilor. Onorariile relevante se plătesc, după caz, de instituția de la locul de reședință sau de ședere, acolo unde este cazul, în conformitate cu tariful aplicat de acea instituție, pe cheltuiala instituției competente.

(5) La cererea instituției de la locul de reședință sau de ședere, instituția competentă o notifică, după caz, în legătură cu decizia de stabilire a datei de vindecare sau de stabilizare a leziunilor și, după caz, în legătură cu decizia privind acordarea unei pensii.

Articolul 35

Contestarea caracterului profesional al accidentului sau bolii

(1) În cazul în care instituția competentă contestă aplicarea legislației privind accidentele la locul de muncă sau bolile profesionale prevăzute la articolul 36 alineatul (2) din regulamentul de bază, aceasta informează fără întârziere instituția de la locul de reședință sau de ședere care a acordat prestațiile în natură, care vor fi în acest caz considerate prestații în cadrul asigurărilor de sănătate.

(2) În cazul în care s-a luat o decizie definitivă cu privire la acest subiect, instituția competentă informează fără întârziere instituția de la locul de reședință sau de ședere care a acordat prestațiile în natură.

▼B

În cazul în care nu s-a constatat un accident de muncă sau o boală profesională, prestațiile în natură sunt acordate în continuare ca prestații de boală, cu condiția ca persoana în cauză să fie îndreptățită să le primească.

În cazul în care s-a constatat un accident de muncă sau o boală profesională, prestațiile de boală în natură acordate persoanei în cauză sunt considerate prestații pentru accident de muncă sau boală profesională de la data la care a survenit accidentul de muncă sau a fost pentru prima dată diagnosticată medical boala.

(3) Articolul 6 alineatul (5) paragraful al doilea din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 36

Procedura în cazul expunerii la riscul unei boli profesionale în mai multe state membre

(1) În cazul prevăzut la articolul 38 din regulamentul de bază, declarația sau notificarea cu privire la boala profesională se trimite instituției competente pentru bolile profesionale din ultimul stat membru în temeiul legislației căruia persoana în cauză a desfășurat o activitate de natură să cauzeze boala respectivă.

În cazul în care instituția căreia i-a fost trimisă declarația sau notificarea constată că activitatea de natură să cauzeze boala profesională respectivă a fost ultima dată desfășurată în temeiul legislației unui alt stat membru, respectiva instituție trimite declarația sau notificarea, împreună cu certificatele însoțitoare, instituției omoloage din acel stat membru.

(2) În cazul în care instituția din ultimul stat membru în temeiul legislației căruia persoana în cauză a desfășurat o activitate de natură să cauzeze boala profesională respectivă constată că persoana în cauză sau urmașii acesteia nu îndeplinesc cerințele acelei legislații, între altele pentru că persoana în cauză nu a desfășurat niciodată în respectivul stat membru o activitate care a cauzat boala profesională sau pentru că statul membru respectiv nu recunoaște natura profesională a bolii, instituția menționată înaintează fără întârziere instituției din statul membru anterior în temeiul legislației căruia persoana în cauză a desfășurat o activitate de natură să cauzeze boala profesională respectivă declarația sau notificarea și toate certificatele însoțitoare, inclusiv constatările și rapoartele medicale realizate de prima instituție.

(3) Acolo unde este cazul, instituțiile aplică din nou procedura prevăzută la alineatul (2) până ajung la instituția omoloagă din statul membru în temeiul legislației căruia persoana în cauză a desfășurat o activitate de natură să cauzeze boala respectivă.

▼B

Articolul 37

Schimbul de informații între instituții și plățile în avans în cazul introducerii unei căi de atac împotriva unei decizii de neacordare a prestațiilor

(1) În cazul introducerii unei căi de atac împotriva unei decizii de neacordare a prestațiilor luată de instituția unuia dintre statele membre în temeiul legislației căruia persoana în cauză a desfășurat o activitate de natură să cauzeze boala profesională respectivă, instituția în cauză informează instituția căreia i-a fost trimisă declarația sau notificarea, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 36 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, iar ulterior o informează în momentul în care a fost luată decizia finală.

(2) În cazul în care o persoană are dreptul la prestații în temeiul legislației aplicate de către instituția căreia i-a fost trimisă declarația sau notificarea, acea instituție face plățile în avans, al căror cuantum se determină, dacă este cazul, după consultarea instituției care a luat decizia împotriva căreia s-a introdus o cale de atac, în așa fel încât să se evite plățile excedentare. Aceasta din urmă rambursează plățile efectuate în avans în cazul în care, în urma căii de atac, este obligată să acorde aceste prestații. Suma respectivă se deduce din prestațiile datorate persoanei în cauză, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 72 și 73 din regulamentul de punere în aplicare.

(3) Articolul 6 alineatul (5) paragraful al doilea din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 38

Agravarea unei boli profesionale

În cazurile prevăzute la articolul 39 din regulamentul de bază, solicitantul trebuie să furnizeze instituției din statul membru de la care revendică dreptul la prestații informații privind prestațiile acordate anterior pentru boala profesională în cauză. Instituția poate contacta oricare altă instituție competentă anterior pentru a obține informațiile pe care le consideră necesare.

Articolul 39

Evaluarea gradului de incapacitate în cazul unor accidente sau boli profesionale care au survenit anterior sau ulterior

În cazul în care o incapacitate de muncă anterioară sau ulterioară a fost cauzată de un accident survenit atunci când persoana în cauză era supusă legislației unui stat membru care nu face distincții în funcție de originea incapacității de muncă, instituția competentă sau organismul desemnat de autoritatea competentă a statului membru respectiv:

(a) la cererea instituției competente a unui alt stat membru, oferă informații privind gradul de incapacitate de muncă anterioară sau ulterioară și, acolo unde este posibil, oferă informații care permit stabilirea faptului că incapacitatea este sau nu rezultatul unui accident de muncă în sensul legislației aplicate de instituție în celălalt stat membru;

▼B

(b) în conformitate cu legislația aplicabilă, ia în considerare, pentru determinarea dreptului la prestații și a cuantumului acestora, gradul de incapacitate cauzată de aceste cazuri anterioare sau ulterioare.

Articolul 40

Depunerea și investigarea cererilor de pensii sau de alocații suplimentare

Pentru a primi o pensie sau o alocație suplimentară în temeiul legislației unui stat membru, persoana vizată sau urmașii acesteia care își au reședința pe teritoriul unui alt stat membru înaintează, dacă este cazul, o cerere fie către instituția competentă, fie către instituția de la locul de reședință, care o trimite instituției competente.

Cererea cuprinde informațiile necesare în conformitate cu legislația aplicată de instituția competentă.

Articolul 41

Măsuri speciale de punere în aplicare

(1) În legătură cu statele membre menționate în anexa 2, dispozițiile titlului III capitolul 2 din regulamentul de bază privind prestațiile în natură se aplică persoanelor care au dreptul la prestații în natură exclusiv pe baza unui regim special pentru funcționarii publici numai în măsura specificată în acesta.

(2) Articolul 32 alineatul (2) paragraful al doilea și articolul 32 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL III

Ajutorul de deces

Articolul 42

Revendicarea dreptului la ajutor de deces

În scopul aplicării articolelor 42 și 43 din regulamentul de bază, cererea pentru ajutorul de deces trebuie trimisă fie instituției competente, fie instituției de la locul de reședință al solicitantului care o va trimite instituției competente.

Cererea cuprinde informațiile necesare în conformitate cu legislația aplicată de instituția competentă.

CAPITOLUL IV

Indemnizațiile de invaliditate și prestațiile pentru limită de vârstă și de urmaș

Articolul 43

Dispoziții suplimentare privind calcularea cuantumului prestației

(1) În scopul calculării cuantumului teoretic și al cuantumului efectiv al prestației, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, se aplică normele prevăzute la articolul 12 alineatele (3), (4), (5) și (6) din regulamentul de punere în aplicare.

▼B

(2) În cazul în care perioadele de asigurare voluntară sau facultativă continuă nu au fost luate în considerare în temeiul articolului 12 alineatul (3) din regulamentul de punere în aplicare, instituția din statul membru sub incidența cărei legislații au fost realizate aceste perioade calculează cuantumul corespunzător respectivelor perioade în temeiul legislației pe care o aplică. Cuantumul real al prestației, calculat în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, este mărit cu cuantumul corespunzător perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă.

(3) Instituția din fiecare stat membru calculează, în temeiul legislației pe care o aplică, cuantumul datorat corespunzător perioadelor de asigurare voluntară sau facultativă continuă care, în temeiul articolului 53 alineatul (3) litera (c) din regulamentul de bază, nu intră sub incidența normelor unui alt stat membru privind retragerea, reducerea sau suspendarea.

În cazul în care legislația aplicată de către instituția competentă nu îi permite acesteia să determine în mod direct acest cuantum, pe motiv că legislația respectivă alocă cuantumuri diferite perioadelor de asigurare, poate fi stabilit un cuantum nominal. Comisia administrativă stabilește modalitățile de determinare a respectivului cuantum nominal.

Articolul 44

Luarea în considerare a perioadelor de creștere a copilului

(1) În sensul prezentului articol, „perioada de creștere a copilului” se referă la orice perioadă care este avută în vedere în temeiul legislației privind pensiile a unui stat membru sau care aduce în mod explicit un supliment unei pensii, pentru motivul că o persoană a crescut un copil, indiferent de metoda folosită pentru a calcula aceste perioade și indiferent dacă ele sunt cumulate pe durata creșterii copilului sau sunt recunoscute retroactiv.

(2) În cazul în care, în temeiul legislației statului membru care este competent în conformitate cu titlul II din regulamentul de bază, nicio perioadă de creștere a copilului nu este luată în considerare, instituția din statul membru a cărui legislație se aplică persoanei vizate, în conformitate cu titlul II din regulamentul de bază, pe motivul că aceasta desfășura o activitate salariată sau independentă la data la care, în conformitate cu această legislație, perioada de creștere a copilului a început să fie luată în considerare pentru copilul în cauză, rămâne responsabilă pentru luarea în considerare a acestei perioade drept perioadă de creștere a copilului în conformitate cu legislația proprie, ca și cum aceasta a avut loc pe teritoriul său.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul în care persoana vizată se află sau se va afla sub incidența legislației altui stat membru datorită desfășurării unei activități salariate sau independente în statul respectiv.

Articolul 45

Cerere de prestații

A. *Depunerea cererii de prestații, în temeiul legislației de tip A în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) din regulamentul de bază*

(1) Pentru a beneficia de prestații în temeiul legislației de tip A în conformitate cu articolul 44 alineatul (2) din regulamentul de bază, solicitantul înaintează o cerere către instituția statului membru a cărei legislație era aplicabilă în momentul în care a survenit incapacitatea de muncă urmată de invaliditate sau de agravarea acestei invalidități ori către instituția de la locul de reședință, care transmite cererea primei instituții.

▼B

(2) În cazul în care au fost acordate prestații de boală în bani, data de expirare a perioadei de acordare a acestora este considerată, acolo unde este cazul, ca dată de înaintare a cererii de pensie.

(3) În cazul prevăzut la articolul 47 alineatul (1) din regulamentul de bază, instituția unde a fost asigurată ultima dată persoana în cauză informează instituția care a acordat inițial prestațiile, cu privire la suma și data începerii acordării prestațiilor în conformitate cu dispozițiile legislației aplicabile. De la această dată, prestațiile cuvenite înainte de agravarea invalidității sunt retrase sau reduse până la nivelul suplimentului prevăzut la articolul 47 alineatul (2) din regulamentul de bază.

B. *Depunerea altor cereri de prestații*

(4) În alte situații decât cele prevăzute la alineatul (1), solicitantul înaintează o cerere fie către instituția de la locul său de reședință, fie către instituția ultimului stat membru a cărei legislație a fost aplicabilă. În cazul în care persoana vizată nu a fost niciodată supusă legislației aplicate de către instituția de la locul de reședință, această instituție transmite cererea către instituția ultimului stat membru a cărei legislație a fost aplicabilă.

(5) Data înaintării cererii se aplică pentru toate instituțiile în cauză.

(6) Prin derogare de la alineatul (5), în cazul în care solicitantul, în ciuda faptului că acest lucru i-a fost solicitat, nu informează asupra faptului că a fost angajat sau că a avut reședința în alte state membre, data la care solicitantul își finalizează cererea inițială sau înaintează o nouă cerere pentru perioadele lipsă de activitate salariată sau/și de reședință într-un stat membru este considerată ca fiind data înaintării cererii către instituția care aplică legislația în cauză, sub rezerva aplicării unor dispoziții mai favorabile ale acesteia.

Articolul 46

Certificate și informații care trebuie înaintate de către solicitant odată cu cererea

(1) Cererea este înaintată de solicitant în conformitate cu dispozițiile legislației aplicate de instituția menționată la articolul 45 alineatul (1) sau (4) din regulamentul de punere în aplicare și este însoțită de documentele justificative solicitate de acea legislație. În special, solicitantul furnizează toate informațiile relevante disponibile și documentele justificative referitoare la perioadele de asigurare (instituții, numere de asigurare), activitatea salariată (angajatori) sau activitatea independentă (natura și locul desfășurării activității) și reședința (adrese) care ar fi putut fi desfășurate sub incidența unei alte legislații, precum și durata acestor perioade.

(2) În cazul în care, în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) al regulamentului de bază, solicitantul cere amânarea prestațiilor de limită de vârstă în conformitate cu legislația unuia sau mai multor state membre, acesta specifică în cererea sa legislația în conformitate cu care solicită amânarea prestațiilor. Pentru a permite solicitantului să își exercite acest drept, instituțiile vizate, la cererea solicitantului, transmit acestuia toate informațiile aflate la dispoziția lor, pentru ca acesta să poată evalua consecințele acordării concomitente sau succesive a prestațiilor pe care le-ar putea solicita.

▼B

(3) În cazul în care solicitantul retrage o cerere de prestații prevăzute în legislația unui anumit stat membru, această retragere nu se consideră o retragere concomitentă a cererilor de prestații prevăzute în legislația altor state membre.

Articolul 47

Investigarea cererilor de către instituțiile vizate

A. *Instituția de contact*

(1) Instituția căreia îi este înaintată sau transmisă cererea de prestații în conformitate cu articolul 45 alineatul (1) sau (4) din regulamentul de punere în aplicare este denumită în continuare „instituție de contact”. Instituția locului de reședință nu este denumită instituție de contact în cazul în care persoana vizată nu s-a aflat niciun moment sub incidența legislației aplicate de către acea instituție.

Pe lângă investigarea cererii de prestații în conformitate cu legislația aplicabilă, această instituție, în calitatea sa de instituție de contact, promovează schimbul de date, comunicarea deciziilor și a operațiunilor necesare pentru investigarea cererii de către instituțiile vizate, furnizează solicitantului, la cerere, orice informații relevante pentru aspectele comunitare ale investigației și îl ține la curent în legătură cu evoluția acesteia.

B. *Investigarea cererilor de prestații, în temeiul legislației de tip A în conformitate cu articolul 44 din regulamentul de bază*

(2) În cazul prevăzut la articolul 44 alineatul (3) din regulamentul de bază, instituția de contact trimite toate documentele referitoare la persoana în cauză instituției unde aceasta a fost asigurată anterior, care, la rândul ei, examinează cazul.

(3) Articolele 48-52 din regulamentul de punere în aplicare nu se aplică investigării cererilor prevăzute la articolul 44 din regulamentul de bază.

C. *Investigarea altor cereri de prestații*

(4) În alte cazuri decât cele menționate la alineatul (2), instituția de contact trimite fără întârziere cererea de prestații și toate documentele pe care le are la dispoziție și, acolo unde este cazul, documentele relevante furnizate de solicitant, către toate instituțiile în cauză, astfel încât acestea să poată începe concomitent investigarea cererii. Instituția de contact notifică celorlalte instituții perioadele de asigurare sau reședință care fac obiectul legislației sale. Aceasta indică, de asemenea, ce documente vor fi înaintate la o dată ulterioară și completează cererea cât mai curând posibil.

(5) Fiecare dintre instituțiile în cauză notifică instituției de contact și celorlalte instituții în cauză, cât mai curând posibil, perioadele de asigurare sau reședință care fac obiectul legislației sale.

(6) Fiecare instituție în cauză calculează cuantumul prestațiilor în conformitate cu articolul 52 din regulamentul de bază și notifică instituției de contact și celorlalte instituții în cauză decizia sa, cuantumul prestațiilor datorate, precum și orice informații cerute în sensul articolelor 53-55 ale regulamentului de bază.

▼B

(7) În cazul în care o instituție stabilește, pe baza informațiilor menționate la alineatele (4) și (5) din prezentul articol, că articolul 46 alineatul (2) sau articolul 57 alineatul (2) sau (3) din regulamentul de bază sunt aplicabile, aceasta informează instituția de contact și celelalte instituții în cauză.

Articolul 48

Notificarea solicitantului cu privire la decizii

(1) Fiecare instituție notifică solicitantului decizia luată în conformitate cu legislația aplicabilă. Fiecare decizie precizează căile de atac și termenele în care se pot fi introduse acestea. După ce instituția de contact a fost notificată referitor la toate deciziile luate de fiecare instituție, aceasta transmite solicitantului și celorlalte instituții o sinteză a acestor decizii. Un model de sinteză este elaborat de Comisia administrativă. Nota de sinteză este trimisă solicitantului în limba instituției sau, la cererea solicitantului, în limba aleasă de acesta, recunoscută ca limbă oficială a instituțiilor comunitare în conformitate cu articolul 290 din tratat.

(2) În cazul în care solicitantul consideră, în urma primirii sintezei, că drepturile sale au fost afectate în mod negativ de interacțiunea dintre deciziile luate de către instituțiile în cauză, solicitantul are dreptul la o reexaminare a deciziilor de către instituțiile în cauză în termenele prevăzute de respectivele legislațiile naționale. Termenele stabilite curg de la data primirii notei de sinteză. Rezultatul reexaminării este notificat solicitantului în scris.

Articolul 49

Stabilirea gradului de invaliditate

(1) În cazul în care sunt aplicabile dispozițiile articolului 46 alineatul (3) din regulamentul de bază, singura instituție autorizată să ia decizia privind gradul de invaliditate al solicitantului este instituția de contact, dacă legislația aplicată de această instituție este inclusă în anexa VII la regulamentul de bază, sau, dacă nu este cazul, instituția a cărei legislație este inclusă în respectiva anexă și s-a aplicat ultima dată solicitantului. Aceasta ia decizia imediat ce stabilește dacă sunt întrunite condițiile de eligibilitate prevăzute de legislația aplicabilă, luând în considerare, acolo unde este cazul, dispozițiile articolelor 6 și 51 din regulamentul de bază. Aceasta informează imediat celelalte instituții în cauză cu privire la decizia respectivă.

În cazul în care nu sunt îndeplinite criteriile de eligibilitate prevăzute de legislația aplicabilă, altele decât cele referitoare la gradul de invaliditate, luând în considerare dispozițiile articolelor 6 și 51 din regulamentul de bază, instituția de contact informează imediat instituția competentă a ultimului stat membru a cărui legislație a fost aplicabilă solicitantului. Aceasta din urmă este autorizată să ia decizia privind gradul de invaliditate al solicitantului, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile de eligibilitate prevăzute de legislația aplicabilă. Aceasta informează imediat celelalte instituții în cauză cu privire la decizia respectivă.

Atunci când se determină eligibilitatea, situația poate fi prezentată, dacă este necesar, în aceleași condiții, instituției competente în materie de invaliditate din statul membru a cărui legislație a fost prima aplicabilă solicitantului.

▼B

(2) Acolo unde nu sunt aplicabile dispozițiile articolului 46 alineatul (3) din regulamentul de bază, fiecare instituție, în conformitate cu legislația sa, are posibilitatea de a supune solicitantul unei examinări medicale, efectuate de către un medic sau de către un alt expert, la alegerea instituției, pentru a determina gradul de invaliditate. Cu toate acestea, instituția unui stat membru ia în considerare documentele, rapoartele medicale și informațiile administrative culese de instituția oricărui alt stat membru ca și cum acestea ar fi fost elaborate în propriul stat membru.

Articolul 50

Plățile parțiale provizorii și plata în avans a prestațiilor

(1) Fără a aduce atingere articolului 7 din regulamentul de punere în aplicare, orice instituție care stabilește, în procesul de investigare a unei cereri de prestații, că solicitantul are dreptul la o prestație autonomă prevăzută de legislația aplicabilă, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază, plătește această prestație fără întârziere. Această plată este considerată provizorie în cazul în care cuantumul poate fi influențat de rezultatul procedurii de investigare a cererii.

(2) În cazul în care este evident din informațiile disponibile că solicitantul este eligibil pentru o plată din partea unei instituții, în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, acea instituție efectuează o plată în avans, al cărei cuantum este cât mai apropiat de cuantumul care va fi probabil plătit în temeiul articolului 52 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

(3) Fiecare instituție obligată să plătească prestațiile provizorii sau să efectueze plata în avans, în temeiul alineatului (1) sau (2), informează fără întârziere solicitantul, atrăgând în mod explicit atenția acestuia asupra naturii provizorii a acestei măsuri și asupra oricăror drepturi de a recurge la căi de atac în conformitate cu legislația sa.

Articolul 51

Recalcularea prestațiilor

(1) În cazul în care are loc o nouă calculare a prestațiilor, în conformitate cu articolul 48 alineatele (3) și (4), articolul 50 alineatul (4) și articolul 59 alineatul (1) din regulamentul de bază, articolul 50 din regulamentul de punere în aplicare este aplicabil *mutatis mutandis*.

(2) În cazul în care are loc o nouă calculare, retragere sau suspendare a prestației, instituția care a luat decizia informează imediat persoana în cauză și informează fiecare dintre instituțiile relativ la care persoana în cauză deține vreun drept.

Articolul 52

Măsuri de accelerare a procesului de calculare a pensiilor

(1) Pentru a facilita și accelera investigarea cererilor de prestații, precum și plata prestațiilor, instituțiile a căror legislație s-a aplicat unei persoane:

(a) fac schimb de sau pun la dispoziția instituțiilor din alte state membre elementele privitoare la identificarea persoanelor care schimbă o legislație națională aplicabilă cu o alta și împreună se asigură că aceste elemente de identificare sunt păstrate și corespund sau, dacă nu este cazul, pun la dispoziția acestor persoane mijloace de acces direct la elementele lor de identificare;

▼B

(b) suficient de devreme înainte de vârsta minimă de începere a drepturilor de pensie sau înainte de o vârstă care urmează a fi stabilită în legislația națională, schimbă sau pun la dispoziția persoanei în cauză și a instituțiilor altor state membre informații (perioade efectuate sau alte elemente importante) privind drepturile de pensie ale persoanelor care au schimbat o legislație națională aplicabilă cu o alta sau, dacă nu este cazul, informează aceste persoane sau le pune la dispoziție mijloacele prin care se pot familiariza cu posibilele lor drepturi la prestații.

(2) În sensul aplicării alineatului (1), Comisia administrativă determină informațiile care urmează să fie schimbate sau puse la dispoziție și stabilește procedurile și mecanismele adecvate, luând în considerare caracteristicile, organizarea tehnică și administrativă, precum și mijloacele tehnologice aflate la dispoziția sistemelor naționale de pensii. Comisia administrativă asigură punerea în aplicare a acestor sisteme de pensii prin organizarea unei monitorizări a măsurilor luate și a aplicării acestora.

(3) În sensul aplicării alineatului (1), ar trebui să fie furnizate informațiile menționate în prezentul articol instituției din primul stat membru care alocă unei persoane un număr personal de identificare (PIN) pentru relația cu administrația protecției sociale.

Articolul 53

Măsuri de coordonare în statele membre

(1) Fără a aduce atingere articolului 51 din regulamentul de bază, în cazul în care legislația națională prevede norme pentru stabilirea instituției responsabile sau a regimului aplicabil sau pentru desemnarea perioadelor de asigurare aferente unui anumit regim, se aplică aceste norme, luându-se în considerare numai perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației statului membru respectiv.

(2) În cazul în care legislația națională prevede norme pentru coordonarea regimurilor speciale aplicabile funcționarilor publici și a regimului general pentru persoane salariate, dispozițiile regulamentului de bază și ale regulamentului de punere în aplicare nu aduc atingere acestor norme.

CAPITOLUL V

Prestații de șomaj

Articolul 54

Cumularea perioadelor și calcularea prestațiilor

(1) Articolul 12 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis* articolului 61 din regulamentul de bază. Fără a aduce atingere obligațiilor care revin instituțiilor implicate, persoana în cauză poate înainta instituției competente un document emis de instituția din statul membru a cărui legislație i-a fost aplicată în ultima sa activitate salariată sau independentă, specificând perioadele realizate sub incidența legislației respective.

▼M2

(2) În scopul aplicării articolului 62 alineatul (3) din regulamentul de bază, instituția competentă a statului membru a cărui legislație a fost aplicată persoanei în cauză în ultima sa activitate salariată sau independentă furnizează, fără întârziere, la cererea instituției de la locul de reședință, toate informațiile necesare pentru calculul prestațiilor de șomaj care pot fi obținute în statul membru în care se situează, în special salariul sau venitul profesional primit.

▼B

(3) În scopul aplicării articolului 62 din regulamentul de bază și fără a aduce atingere articolului 63 din respectivul regulament, instituția competentă a unui stat membru a cărui legislație prevede variația calculului prestațiilor în funcție de numărul membrilor de familie ia, de asemenea, în considerare membrii de familie ai persoanei vizate care își au reședința în alt stat membru ca și cum aceștia și-ar avea reședința pe teritoriul statului membru competent. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care, în statul membru de reședință a membrilor de familie, o altă persoană are dreptul la prestații de șomaj calculate pe baza numărului membrilor de familie.

Articolul 55

Condiții și restricții privind păstrarea dreptului la prestații pentru șomerii care se deplasează în alt stat membru

▼M2

(1) Pentru a face obiectul dispozițiilor articolului 64 sau ale articolului 65a din regulamentul de bază, persoana aflată în șomaj care se deplasează în alt stat membru informează instituția competentă înaintea plecării și solicită un document care certifică faptul că își păstrează dreptul la prestații în condițiile prevăzute la articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază.

▼B

Instituția informează persoana în cauză cu privire la obligațiile acesteia și furnizează documentul sus-menționat care conține următoarele informații:

(a) data la care șomerul a încetat să se afle la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul competent;

(b) perioada acordată în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază pentru ca șomerul să se înregistreze ca persoană în căutarea unui loc de muncă în statul membru în care s-a deplasat;

(c) perioada maximă pe parcursul căreia poate fi păstrat dreptul la prestații, în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) litera (c) din regulamentul de bază;

(d) circumstanțele care ar putea afecta dreptul la prestații.

(2) Șomerul se înregistrează ca persoană în căutarea unui loc de muncă la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care se deplasează, în conformitate cu articolul 64 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază, și furnizează instituției din acel stat membru documentul menționat la alineatul (1). În cazul în care acesta a informat instituția competentă, în conformitate cu alineatul (1), dar nu furnizează documentul respectiv, instituția de la locul în care s-a deplasat șomerul contactează instituția competentă pentru a obține informațiile necesare.

▼B

(3) Serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj trebuie să o informeze pe aceasta de obligațiile ce îi revin.

(4) Instituția de la locul în care s-a deplasat șomerul trimite imediat instituției competente un document care menționează data la care șomerul s-a înregistrat la serviciile de ocupare a forței de muncă și noua adresă a acestuia.

În cazul în care, pe parcursul perioadei în care șomerul își păstrează dreptul la prestații, intervin circumstanțe care ar putea afecta dreptul la prestații, instituția de la locul în care s-a deplasat șomerul trimite imediat instituției competente și persoanei în cauză un document cuprinzând informațiile relevante.

La cererea instituției competente, instituția de la locul în care s-a deplasat șomerul furnizează lunar informații relevante cu privire la monitorizarea situației șomerului, în special dacă acesta este încă înregistrat la serviciile de ocupare a forței de muncă și respectă procedurile organizate de verificare.

(5) Instituția de la locul în care s-a deplasat persoana aflată în șomaj organizează sau face demersurile necesare pentru organizarea de controale, ca și cum persoana în cauză ar beneficia de prestații în temeiul legislației proprii. În cazul în care este necesar, informează imediat instituția competentă de apariția oricăror circumstanțe menționate la alineatul (1) litera (d).

(6) Autoritățile sau instituțiile competente a două sau mai multe state membre pot conveni asupra unor anumite proceduri și termene specifice privind monitorizarea situației șomerului, precum și asupra altor măsuri care facilitează activitățile de căutare a unui loc de muncă ale șomerilor care se deplasează în unul dintre aceste state membre, în temeiul articolului 64 din regulamentul de bază.

▼M2

(7) Alineatele (2)-(6) se aplică *mutatis mutandis* situației prevăzute la articolul 65a alineatul (3) din regulamentul de bază.

▼B

Articolul 56

Șomerii rezidenți într-un alt stat membru decât statul membru competent

▼M2

(1) Dacă persoana aflată în șomaj hotărăște, în conformitate cu articolul 65 alineatul (2) sau cu articolul 65a alineatul (1) din regulamentul de bază, să se pună și la dispoziția serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile, înregistrându-se ca persoană care caută un loc de muncă, aceasta informează instituția și serviciile de ocupare a forței de muncă ale statului membru care furnizează prestațiile.

La solicitarea serviciilor de ocupare a forței de muncă din statul membru care nu furnizează prestațiile, serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru care furnizează prestațiile trimit informațiile relevante privind înregistrarea persoanei aflate în șomaj și căutarea unui loc de muncă.

▼M2

(2) Atunci când legislația aplicabilă în statele membre în cauză impune persoanei aflate în șomaj îndeplinirea anumitor obligații și/sau efectuarea unor activități de căutare a unui loc de muncă, obligațiile și/sau activitățile de căutare a unui loc de muncă de către persoana aflată în șomaj în statul membru care furnizează prestațiile sunt prioritare.

Neîndeplinirea de către persoana aflată în șomaj a tuturor obligațiilor și/sau neefectuarea activităților de căutare a unui loc de muncă în statul membru care nu furnizează prestațiile nu afectează prestațiile acordate în celălalt stat membru.

▼B

(3) În sensul punerii în aplicare a articolului 65 alineatul (5) litera (b) din regulamentul de bază, instituția statului membru a cărui legislație a fost ultima dată aplicabilă lucrătorului informează instituția de la locul de reședință, în cazul în care aceasta o solicită, dacă lucrătorul are dreptul la prestații în temeiul articolului 64 din regulamentul de bază.

Articolul 57

Dispoziții privind aplicarea articolelor 61, 62, 64 și 65 din regulamentul de bază privind persoanele aflate sub incidența unui sistem special pentru funcționari

(1) Dispozițiile articolelor 54 și 55 din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis* persoanelor aflate sub incidența unui sistem special de asigurare de șomaj pentru funcționari.

(2) Articolul 56 din regulamentul de punere în aplicare nu se aplică persoanelor aflate sub incidența unui regim special de șomaj pentru funcționari. Un șomer aflat sub incidența unui regim special de șomaj pentru funcționari, care este șomer total sau parțial și care, în cursul ultimei perioade de angajare, era rezident pe teritoriul unui stat membru, altul decât statul competent, beneficiază de prestații în temeiul regimului special de șomaj aplicabil funcționarilor, în conformitate cu dispozițiile legislației statului membru competent, ca și cum acesta ar fi rezident pe teritoriul acelui stat membru; aceste prestații sunt acordate de instituția competentă, pe cheltuiala acesteia.

CAPITOLUL VI

Prestații familiale

Articolul 58

Reguli de prioritate în caz de cumul

În sensul punerii în aplicare a articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctele (i) și (ii) din regulamentul de bază, în cazul în care ordinea priorităților nu poate fi stabilită pe baza locului de reședință al copiilor, fiecare stat membru în cauză calculează cuantumul prestațiilor incluzând copiii care nu își au reședința pe teritoriul său. În cazul aplicării articolului 68 alineatul (1) litera (b) punctul (i), instituția competentă din statul membru a cărui legislație prevede cel mai ridicat nivel al prestațiilor plătește integral cuantumul acestora, iar instituția competentă a celuilalt stat membru îi rambursează jumătate din această sumă, până la limita prevăzută de legislația acestuia.

▼B

Articolul 59

Norme aplicabile în cazul schimbării legislației aplicabile și/sau a competenței de acordare a prestațiilor familiale

(1) Atunci când legislația aplicabilă și/sau competența de acordare a prestațiilor familiale se schimbă între statele membre în cursul unei luni calendaristice, indiferent de datele de plată a prestațiilor familiale în temeiul legislației acelor state membre, instituția care a plătit prestațiile familiale în conformitate cu legislația în temeiul căreia au fost acordate prestațiile la începutul lunii continuă plata acestora până la sfârșitul lunii în curs.

(2) Aceasta informează instituția celuilalt stat membru sau a statelor membre în cauză cu privire la data de la care încetează plata prestațiilor familiale respective. Plata prestațiilor de către celălalt sau celelalte state membre implicate intră în vigoare începând cu acea dată.

Articolul 60

Procedura de punere în aplicare a articolelor 67 și 68 din regulamentul de bază

(1) Cererea pentru prestații familiale este adresată instituției competente. În scopul aplicării articolelor 67 și 68 din regulamentul de bază, se ia în considerare situația întregii familii, ca și când toate persoanele implicate ar fi supuse legislației statului membru în cauză și ar avea reședința pe teritoriul acestuia, în special în ceea ce privește dreptul unei persoane de a solicita aceste prestații. Atunci când o persoană care are dreptul de a solicita prestații nu își exercită acest drept, autoritatea competentă din statul membru a cărui legislație se aplică ia în considerare cererea pentru prestații familiale depusă de celălalt părinte, o persoană asimilată acestuia sau o persoană sau instituție care acționează în calitate de tutore al copilului sau al copiilor.

(2) Instituția căreia i se adresează cererea, în conformitate cu alineatul (1), o examinează pe baza informațiilor detaliate furnizate de solicitant, ținând seama de situația generală *de facto* și de situația *de jure* a familiei solicitantului.

În cazul în care instituția respectivă consideră că legislația sa se aplică în temeiul dreptului de prioritate, în conformitate cu articolul 68 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, aceasta acordă prestațiile familiale, în conformitate cu legislația pe care o aplică.

În cazul în care instituția respectivă consideră că există posibilitatea acordării unui supliment diferențial, în temeiul legislației unui alt stat membru, în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) din regulamentul de bază, respectiva instituție transmite fără întârziere cererea instituției competente din celălalt stat membru și informează persoana în cauză; de asemenea, aceasta informează instituția din celălalt stat membru cu privire la decizia sa referitoare la cerere și la cuantumul prestațiilor familiale plătite.

▼B

(3) În cazul în care instituția căreia i-a fost adresată cererea consideră că legislația sa este aplicabilă, dar nu în virtutea unui drept de prioritate, în conformitate cu articolul 68 alineatele (1) și (2) din regulamentul de bază, aceasta adoptă fără întârziere o decizie provizorie privind regulile de prioritate care trebuie aplicate și transmite cererea instituției din celălalt stat membru, în conformitate cu articolul 68 alineatul (3) din regulamentul de bază, informându-l, de asemenea, pe solicitant. Această instituție are la dispoziție două luni pentru a adopta o poziție cu privire la decizia provizorie respectivă.

În cazul în care instituția căreia i-a fost transmisă cererea nu adoptă o poziție în termen de două luni de la primirea cererii, se aplică decizia provizorie menționată anterior, iar această instituție plătește prestațiile prevăzute în legislația sa și informează instituția căreia i-a fost adresată cererea cu privire la cuantumul prestațiilor plătite.

(4) În cazul în care există o divergență de opinii între instituțiile respective cu privire la legislația aplicabilă în virtutea unui drept de prioritate, se aplică articolul 6 alineatele (2)-(5) din regulamentul de punere în aplicare. În acest scop, instituția de la locul de reședință menționată la articolul 6 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare este instituția de la locul de reședință al copilului sau al copiilor.

(5) În cazul în care instituția care a furnizat provizoriu prestațiile a plătit mai mult decât cuantumul pentru care era responsabilă în ultimă instanță, aceasta poate solicita să îi fie rambursată diferența de către instituția care poartă responsabilitatea primară, în conformitate cu procedura stabilită la articolul 73 din regulamentul de punere în aplicare.

Articolul 61

Procedura de punere în aplicare a articolului 69 din regulamentul de bază

În scopul aplicării articolului 69 din regulamentul de bază, Comisia administrativă întocmește o listă a prestațiilor familiale suplimentare sau speciale pentru orfani reglementate de articolul menționat. În cazul în care nu există nicio dispoziție pentru acordarea, de către instituția competentă, în virtutea unui drept de prioritate, de astfel de prestații familiale suplimentare sau speciale pentru orfani în temeiul legislației pe care o aplică, aceasta înaintează, fără întârziere, toate cererile pentru prestații familiale, împreună cu documentele și informațiile relevante, instituției din statul membru a cărui legislație i s-a aplicat pentru cea mai lungă perioadă persoanei în cauză și care prevede astfel de prestații familiale suplimentare sau speciale pentru orfani. În anumite cazuri acest lucru poate însemna retrimiterea cererii, în aceleași condiții, către instituția statului membru în conformitate cu legislația căruia persoana în cauză a realizat cea mai scurtă dintre perioadele sale de asigurare sau de rezidență.

▼B

TITLUL IV

DISPOZIȚII FINANCIARE

CAPITOLUL I

Rambursarea costurilor prestațiilor în aplicarea articolului 35 și a articolului 41 din regulamentul de bază

Secțiunea 1

Rambursarea pe baza cheltuielilor reale

Articolul 62

Principii

(1) În scopul aplicării articolului 35 și a articolului 41 din regulamentul de bază, cuantumul real al cheltuielilor pentru prestațiile în natură, astfel cum rezultă din contabilitatea instituției care le-a acordat, este rambursat respectivei instituții de către instituția competentă, cu excepția situației în care se aplică articolul 63 din regulamentul de punere în aplicare.

(2) În cazul în care o parte sau întregul cuantum al cheltuielilor pentru prestațiile menționate la alineatul (1) nu reiese din contabilitatea instituției care le-a acordat, suma care trebuie să fie restituită se stabilește pe baza unei sume forfetare calculate pe baza tuturor referințelor adecvate obținute din datele disponibile. Comisia administrativă evaluează bazele folosite pentru calcularea sumei forfetare și decide cuantumul acesteia.

(3) Nu vor fi luate în calcul la rambursare ratele mai mari decât cele aplicabile prestațiilor în natură acordate persoanelor asigurate care fac obiectul legislației aplicate de instituția care acordă prestațiile menționate la alineatul (1).

Secțiunea 2

Rambursarea pe baza sumelor fixe

Articolul 63

Identificarea statelor membre în cauză

(1) Statele membre menționate la articolul 35 alineatul (2) din regulamentul de bază, ale căror structuri juridice sau administrative sunt de așa natură încât rambursarea pe baza cheltuielilor reale nu este adecvată, sunt enumerate în anexa 3 la regulamentul de punere în aplicare.

(2) În cazul statelor membre enumerate în anexa 3 la regulamentul de punere în aplicare, cuantumul prestațiilor în natură acordate:

(a) membrilor de familie care își au reședința într-un alt stat membru decât persoana asigurată, conform dispozițiilor articolului 17 din regulamentul de bază; și

(b) titularilor unor pensii și membrilor de familie ai acestora, conform dispozițiilor articolului 24 alineatul (1) și articolelor 25 și 26 din regulamentul de bază,

▼B

se rambursează de către instituțiile competente instituțiilor care acordă prestațiile menționate, pe baza unei sume fixe stabilite pentru fiecare an calendaristic. Această sumă fixă este cât mai apropiată posibil de cuantumul cheltuielilor reale.

Articolul 64

Metoda de calculare a sumelor fixe lunare și a sumei fixe totale

(1) Pentru fiecare stat membru creditor, suma fixă lunară pe persoană (F_i) pentru un an calendaristic se obține prin împărțirea costului anual mediu pe persoană (Y_i), defalcat pe grupa de vârstă (i), la 12, urmată de aplicarea unei reduceri (X) la rezultat, conform următoarei formule:

$$F_i = Y_i*1/12*(1-X)$$

unde:

— indicele (i = 1, 2 și 3) reprezintă cele trei grupe de vârstă folosite pentru calcularea sumelor fixe:

i = 1: persoane sub 20 de ani

i = 2: persoane între 20 și 64 de ani

i = 3: persoane cu vârsta de 65 de ani sau mai mare decât aceasta;

— Y_i reprezintă costul anual mediu pe persoană pentru persoanele din grupa de vârstă i, definită la alineatul (2);

— coeficientul X (0,20 sau 0,15) reprezintă reducerea definită la alineatul (3).

(2) Costul anual mediu pe persoană (Y_i) din grupa de vârstă i se obține prin împărțirea cheltuielilor anuale generate de toate prestațiile în natură acordate de instituțiile statului membru creditor către toate persoanele din grupa de vârstă respectivă, cărora li se aplică legislația acestuia și care își au reședința pe teritoriul său, la numărul mediu de persoane în cauză din acea grupă de vârstă în anul calendaristic respectiv. Calculul se bazează pe cheltuielile care au regimul menționat la articolul 23 din regulamentul de punere în aplicare.

(3) Reducerea aplicată sumei fixe lunare este, în principiu, egală cu 20 % (X = 0,20). Aceasta este egală cu 15 % (X = 0,15) pentru titularii unor pensii și membrii de familie ai acestora, în cazul în care statul membru competent nu se regăsește printre cele enumerate în anexa IV la regulamentul de bază.

(4) Pentru fiecare stat membru debitor, suma fixă totală pentru un an calendaristic este egală cu suma produselor obținute prin înmulțirea, în fiecare grupă de vârstă i, a sumelor fixe determinate lunar pe persoană cu numărul lunilor realizate de persoanele în cauză în statul membru creditor în grupa de vârstă respectivă.

Numărul lunilor realizate de persoanele în cauză în statul membru creditor este egal cu suma lunilor calendaristice dintr-un an calendaristic în timpul căruia, ca urmare a rezidenței pe teritoriul statului membru creditor, persoanele în cauză au fost eligibile pentru acordarea de prestații în natură pe acel teritoriu pe cheltuiala statului membru debitor. Aceste luni sunt determinate pe baza unei evidențe ținute în acest scop de instituția de la locul de reședință, bazate pe documentele care atestă dreptul beneficiarilor, furnizate de către instituția competentă.

▼B

(5) Cel târziu până la 1 mai 2015, Comisia administrativă prezintă un raport specific privind aplicarea prezentului articol, în special privind reducerile menționate la alineatul (3). Pe baza acestui raport, Comisia administrativă poate prezenta o propunere cuprinzând orice modificări care se pot dovedi necesare pentru a asigura o apropiere cât mai mare între calculul sumelor fixe și cheltuielile reale suportate și pentru a garanta faptul că reducerile menționate la alineatul (3) nu duc la un dezechilibru al plăților sau la plăți duble pentru statele membre.

(6) Comisia administrativă stabilește metodele de determinare a elementelor pentru calculul sumelor fixe menționate la alineatele (1)-(5).

(7) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(4), statele membre pot aplica în continuare articolele 94 și 95 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 pentru calculul sumei fixe până la 1 mai 2015, cu condiția ca reducerea prevăzută la alineatul (3) să se aplice.

Articolul 65

Notificarea costurilor medii anuale

(1) Costul mediu anual pe persoană, pentru un anumit an, pentru fiecare grupă de vârstă, este notificat Comisiei de audit, cel târziu până la sfârșitul celui de-al doilea an care urmează anului respectiv. În cazul în care notificarea nu este făcută în acest termen, se ia în considerare costul mediu anual pe persoană determinat ultima dată de Comisia administrativă pentru un an precedent.

(2) Costurile medii anuale determinate în conformitate cu alineatul (1) se publică anual în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Secțiunea 3

Dispoziții comune

Articolul 66

Procedura de rambursare între instituții

(1) Rambursările între statele membre vizate se efectuează cât mai prompt posibil. Fiecare instituție în cauză este obligată să ramburseze creanțele înainte de termenele menționate în prezenta secțiune, de îndată ce acest lucru este posibil. Niciun litigiu cu privire la o anumită creanță nu ar trebui să împiedice rambursarea altei sau altor creanțe.

(2) Rambursarea între instituțiile statelor membre, prevăzută la articolele 35 și 41 din regulamentul de bază, se face prin intermediul organismului de legătură. Este posibil să existe un organism de legătură separat pentru rambursările făcute în conformitate cu articolul 35 și cu articolul 41 din regulamentul de bază.

▼B

Articolul 67

Termene pentru înaintarea și soluționarea creanțelor

(1) Creanțele stabilite pe baza nivelului real al cheltuielilor sunt înaintate organismului de legătură al statului membru debitor în termen de 12 luni de la expirarea semestrului calendaristic în timpul căruia aceste creanțe au fost înregistrate în conturile instituției creditoare.

(2) Creanțele stabilite pe baza sumelor fixe pentru un an calendaristic sunt înaintate organismului de legătură al statului membru debitor în termen de douăsprezece luni de la sfârșitul lunii în care sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* costurile medii pentru anul respectiv. Evidențele menționate la articolul 64 alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare sunt prezentate până la sfârșitul anului care urmează anului de referință.

(3) În cazul menționat la articolul 6 alineatul (5) paragraful al doilea din regulamentul de punere în aplicare, termenul prevăzut la alineatele (1) și (2) din prezentul articol nu începe să curgă anterior identificării instituției competente.

(4) Cererile înaintate după expirarea termenului menționat la alineatele (1) și (2) nu sunt luate în considerare.

(5) Creanțele sunt plătite de către instituția debitoare organismului de legătură al statului membru creditor menționat la articolul 66 din regulamentul de punere în aplicare în termen de 18 luni de la sfârșitul lunii în timpul căreia acestea au fost înaintate organismului de legătură al statului membru debitor. Acest lucru nu se aplică creanțelor pe care instituția debitoare le-a respins dintr-un motiv întemeiat în această perioadă.

(6) Orice litigiu cu privire la o creanță se soluționează cel mai târziu în termen de 36 de luni de la sfârșitul lunii în care a fost înaintată creanța.

(7) Comisia de audit facilitează închiderea definitivă a conturilor în cazurile în care nu se poate ajunge la o înțelegere în termenul prevăzut la alineatul (6) și, la solicitarea justificată a uneia dintre părți, se pronunță cu privire la litigiu în termen de șase luni de la sfârșitul lunii în care problema a fost supusă comisiei.

Articolul 68

Dobânzi de întârziere și plăți anticipate

(1) După expirarea termenului de 18 luni prevăzut la articolul 67 alineatul (5) din regulamentul de punere în aplicare, instituția creditoare poate percepe dobândă pentru sumele neplătite, cu excepția cazului în care instituția debitoare a efectuat, în termen de șase luni de la sfârșitul lunii în care a fost înaintată creanța, o plată anticipată de cel puțin 90 % din totalul creanței introduse în temeiul articolului 67 alineatul (1) sau (2) din regulamentul de punere în aplicare. Pentru acele părți ale creanței neacoperite de plata anticipată, se poate percepe dobândă doar începând cu expirarea perioadei de 36 de luni prevăzute la articolul 67 alineatul (6) din regulamentul de punere în aplicare.

▼B

(2) Dobânzile sunt calculate pe baza ratei de referință aplicate de Banca Centrală Europeană pentru principalele sale operațiuni de refinanțare. Rata de referință aplicabilă este cea în vigoare în prima zi a lunii în care trebuie să fie efectuată plata.

(3) Niciun organism de legătură nu este obligat să accepte o plată anticipată prevăzută la alineatul (1). Cu toate acestea, în cazul în care un organism de legătură refuză o asemenea ofertă, instituția creditoare nu mai are dreptul să perceapă penalități de întârziere a plăților aferente cererilor în cauză, cu excepția celor prevăzute la alineatul (1) teza a doua.

Articolul 69

Situația conturilor anuale

(1) Comisia administrativă stabilește situația creanțelor pentru fiecare an calendaristic în conformitate cu articolul 72 litera (g) din regulamentul de bază, pe baza raportului Comisiei de audit. În acest scop, organismele de legătură notifică Comisia de audit, în termenele și în conformitate cu procedurile stabilite de aceasta, cu privire cuantumul cererilor înaintate, soluționate sau contestate (din poziția de creditor) și cu privire la cuantumul cererilor primite, soluționate sau contestate (din poziția de debitor).

(2) Comisia administrativă poate efectua orice controale adecvate cu privire la datele statistice și contabile folosite ca bază pentru întocmirea situației anuale a creanțelor prevăzute la alineatul (1), în special pentru a se asigura că respectă normele stabilite în cadrul prezentului titlu.

CAPITOLUL II

Rambursarea prestațiilor de șomaj în temeiul articolului 65 din regulamentul de bază

Articolul 70

Rambursarea prestațiilor de șomaj

În cazul în care nu există un acord, în conformitate cu articolul 65 alineatul (8) din regulamentul de bază, instituția de la locul de reședință solicită instituției din statul membru a cărui legislație i s-a aplicat ultima dată beneficiarului rambursarea prestațiilor de șomaj, în temeiul articolului 65 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază. Cererea respectivă se transmite în termen de șase luni de la sfârșitul semestrului calendaristic pe parcursul căruia a fost efectuată ultima plată a prestației de șomaj pentru care se solicită rambursarea. În cerere se menționează cuantumul prestațiilor plătite în intervalul de trei sau cinci luni prevăzut la articolul 65 alineatele (6) și (7) din regulamentul de bază, perioada pentru care s-au plătit prestațiile și datele de identificare ale șomerului. Cererile sunt introduse și plătite prin intermediul organismelor de legătură ale statelor membre în cauză.

Nu este obligatoriu ca cererile introduse după expirarea termenului menționat în primul paragraf să fie luate în considerare.

Articolul 66 alineatul (1) și articolul 67 alineatele (5)-(7) din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

▼B

După expirarea perioadei de 18 luni prevăzută la articolul 67 alineatul (5) din regulamentul de punere în aplicare, instituția creditoare poate percepe dobândă pentru sumele neplătite. Dobânda se calculează în conformitate cu articolul 68 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare.

Suma maximă pentru rambursare, prevăzută la articolul 65 alineatul (6) teza a treia din regulamentul de bază este, în fiecare caz, suma prestației la care ar avea dreptul o persoană în temeiul legislației statului membru care i s-a aplicat ultima dată, dacă această persoană ar fi înregistrată la serviciile de ocupare a forței de muncă din statul membru respectiv. Cu toate acestea, în ceea ce privește relațiile dintre statele membre enumerate în anexa 5 la regulamentul de punere în aplicare, instituțiile competente din unul dintre aceste state membre, a cărui legislație s-a aplicat ultima dată persoanei în cauză, stabilesc suma maximă în fiecare caz, pe baza cuantumului mediu al prestațiilor de șomaj acordate în anul calendaristic precedent în temeiul legislației statului membru respectiv.

CAPITOLUL III

Recuperarea prestațiilor acordate, dar necuvenite, recuperarea plăților și cotizațiilor provizorii, compensarea și asistența pentru recuperarea plăților

Secțiunea 1

Principii

Articolul 71

Dispoziții comune

În sensul punerii în aplicare a articolului 84 din regulamentul de bază și în cadrul definit de acesta, recuperarea creanțelor se face, în cazurile în care este posibil, prin compensare, fie între instituțiile statelor membre în cauză, fie față de persoana fizică sau juridică în cauză, în conformitate cu articolele 72-74 din regulamentul de punere în aplicare. În cazul în care recuperarea totală sau parțială a creanțelor prin respectiva procedură de compensare nu este posibilă, restul sumei datorate se recuperează în conformitate cu articolele 75-85 din regulamentul de punere în aplicare.

Secțiunea 2

Compensarea

Articolul 72

Prestații primite în mod necuvenit

(1) În cazul în care o instituție dintr-un stat membru a plătit unei persoane prestații necuvenite, această instituție, în condițiile și limitele prevăzute de legislația pe care o aplică, poate solicita instituției oricărui alt stat membru plătitor de prestații către persoana în cauză să rețină suma necuvenită plătită din plățile restante sau plățile curente pe care aceasta le datorează persoanei în cauză indiferent de domeniul protecției sociale în care este plătită prestația. Instituția statului membru solicitat reține suma în cauză sub rezerva condițiilor și limitelor care se aplică acestui tip de procedură de compensare conform legislației pe care o aplică, procedând ca și cum ar fi făcut ea însăși plățile excedentare, și transferă suma reținută instituției care a plătit prestațiile necuvenite.

▼B

(2) Prin derogare de la alineatul (1), în cazul în care, la acordarea sau la revizuirea prestațiilor pentru prestații de invaliditate, pensii pentru limită de vârstă și pensii de urmaș în baza titlului III capitolele 4 și 5 din regulamentul de bază, instituția unui stat membru care a plătit unei persoane prestații necuvenite poate solicita oricărei instituții din oricare alt stat membru responsabile de plata prestațiilor corespunzătoare persoanei în cauză să rețină suma excedentară plătită din plățile restante datorate persoanei în cauză. După ce această instituție informează instituția care a efectuat plata necuvenită în legătură cu plățile sale restante, instituția care a efectuat plata necuvenită comunică în termen de două luni suma acesteia. În cazul în care instituția care trebuie să achite plățile restante primește informația în termenul stabilit, aceasta va transfera suma reținută instituției care a efectuat plățile necuvenite. Dacă este depășit termenul, respectiva instituție achită restul de plată fără întârziere față de persoana în cauză.

(3) În cazul în care o persoană a beneficiat de asistență socială într-un stat membru într-o perioadă în care avea dreptul să primească prestații conform legislației unui alt stat membru, organismul care a acordat asistența poate, dacă are dreptul legal de a recupera prestațiile datorate persoanei în cauză, să solicite instituției oricărui alt stat membru care are obligația de a plăti prestații persoanei în cauză să rețină suma plătită cu titlu de asistență din sumele pe care acest stat membru le plătește persoanei în cauză.

Această dispoziție se aplică *mutatis mutandis* oricărui membru de familie al unei persoane care a beneficiat de asistență pe teritoriul unui stat membru într-o perioadă în care persoana asigurată avea dreptul să beneficieze de prestații pentru respectivul membru de familie conform legislației unui alt stat membru.

Instituția statului membru care a efectuat o plată necuvenită cu titlul de asistență trimite o situație a sumelor datorate instituției celuilalt membru, care reține sumele în cauză sub rezerva condițiilor și a limitelor care se aplică acestui tip de procedură de compensare conform legislației pe care o aplică și transferă fără întârziere suma reținută instituției care a efectuat plata necuvenită.

Articolul 73

Prestații în bani sau cotizații plătite cu titlu provizoriu

(1) În sensul aplicării articolului 6 din regulamentul de punere în aplicare, la cel târziu trei luni după ce legislația aplicabilă a fost determinată sau după ce instituția responsabilă de plata prestațiilor a fost identificată, instituția care a plătit cu titlu provizoriu prestațiile în bani redactează o situație a sumelor plătite cu titlu provizoriu și o trimite către instituția identificată ca fiind competentă.

Instituția identificată ca fiind competentă pentru plata prestațiilor reține suma datorată în urma plății cu titlu provizoriu, din plățile restante pentru prestațiile corespunzătoare datorate persoanei în cauză, și transferă fără întârziere suma reținută către instituția care a plătit prestațiile în bani cu titlu provizoriu.

▼B

Dacă suma prestațiilor plătite cu titlu provizoriu depășește plățile restante sau dacă nu există plăți restante, instituția identificată ca fiind competentă reține această sumă din plățile curente sub rezerva condițiilor și limitelor care se aplică acestui tip de compensare conform legislației pe care o aplică și transferă fără întârziere suma reținută instituției care a plătit prestațiile în bani cu titlu provizoriu.

(2) Instituția care a primit cu titlu provizoriu cotizații de la o persoană juridică și/sau fizică rambursează sumele în cauză persoanei care le-a plătit numai după ce a verificat pe lângă instituția identificată competentă sumele care sunt datorate acestei instituții, în conformitate cu articolul 6 alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare.

La cererea instituției identificate ca fiind competentă, care se va efectua în termen de cel mult trei luni de la determinarea legislației aplicabile, instituția care a primit cotizațiile cu titlu provizoriu le va transfera în scopul regularizării situației cotizațiilor datorate de persoana juridică și/sau fizică instituției identificate ca fiind competentă pentru perioada respectivă. Retroactiv, se consideră că aceste cotizații transferate au fost plătite instituției identificate ca fiind competentă.

În cazul în care cotizațiile plătite cu titlu provizoriu depășesc suma pe care persoana juridică și/sau fizică o datorează instituției identificate ca fiind competentă, instituția care a primit cotizațiile cu titlu provizoriu rambursează suma excedentară persoanei juridice și/sau fizice în cauză.

Articolul 74

Costuri legate de compensare

Nu se plătesc cheltuieli în cazul în care datoria este recuperată prin procedura de compensare prevăzută la articolele 72 și 73 din regulamentul de punere în aplicare.

Secțiunea 3

Recuperarea creanțelor

Articolul 75

Definiții și dispoziție comună

(1) În scopul acestei secțiuni:

— „creanță” înseamnă toate creanțele legate de prestații plătite sau acordate în mod necuvenit, inclusiv dobânzi, amenzi, penalități administrative și orice alte taxe și costuri asociate creanței în conformitate cu legislația statului membru care revendică creanța;

— „parte solicitantă” înseamnă, cu privire la fiecare stat membru, orice instituție care transmite o cerere de informații, notificare sau recuperare a unei creanțe, astfel cum este definită mai sus;

— „parte solicitată” înseamnă, cu privire la fiecare stat membru, orice instituție căreia i se poate transmite o cerere de informații, notificare sau recuperare a unei creanțe.

(2) Cererile și orice alte comunicări conexe între statele membre se adresează, în general, prin intermediul instituțiilor desemnate.

▼B

(3) Măsurile practice de punere în aplicare, inclusiv, printre altele, cele referitoare la articolul 4 din regulamentul de punere în aplicare și cele de stabilire a unui prag minim pentru sumele pentru care se poate prezenta o cerere, sunt luate în considerare de către Comisia administrativă.

Articolul 76

Cereri de informații

(1) La cererea părții solicitante, partea solicitată îi comunică informațiile ce îi sunt necesare acesteia în vederea recuperării unei creanțe.

Pentru a obține aceste informații, partea solicitată face uz de competențele prevăzute în actele cu putere de lege sau actele administrative aplicabile pentru recuperarea creanțelor similare provenite din propriul stat membru.

(2) În cererea de informații se menționează numele, cea mai recentă adresă cunoscută și orice alte informații despre persoana fizică sau juridică la care se referă informațiile solicitate, precum și natura și valoarea creanței pentru care se face cererea de informații.

(3) Partea solicitată nu este obligată să transmită informații:

(a) pe care nu le-ar putea obține în vederea recuperării creanțelor similare apărute în propriul stat membru;

(b) care ar constitui un secret comercial, industrial sau profesional; sau

(c) a căror comunicare ar aduce atingere siguranței sau ordinii publice din statul membru respectiv.

(4) Partea solicitată informează partea solicitantă în legătură cu motivele care o împiedică să furnizeze informațiile solicitate.

Articolul 77

Notificare

(1) La cererea părții solicitante și în conformitate cu normele legale în vigoare privind notificarea unor instrumente sau decizii similare în propriul stat membru, partea solicitată notifică destinatarul cu privire la toate instrumentele și deciziile, inclusiv cele de natură juridică, referitoare la o creanță și/sau la recuperarea acesteia emise în statul membru al părții solicitante.

(2) În cererea de notificare se menționează numele și adresa destinatarului, precum și orice alte informații relevante referitoare la identificarea acestuia, la care partea solicitantă are acces în mod normal, natura și subiectul instrumentului sau ale deciziei care face obiectul notificării și, dacă este cazul, numele, adresa și orice alte informații relevante la care partea solicitantă are acces în mod normal, cu privire la debitor și la creanța la care se referă instrumentul sau decizia, precum și orice altă informație utilă.

▼B

(3) Partea solicitată comunică imediat părții solicitante acțiunea întreprinsă ca reacție la cererea de notificare și, în special, data la care decizia sau instrumentul i-a fost transmis destinatarului.

Articolul 78

Cererea de recuperare

(1) Cererea de recuperare a unei creanțe, adresată de partea solicitantă părții solicitate, este însoțită de o copie oficială sau certificată a instrumentului care permite executarea acesteia, emisă în statul membru al părții solicitante și, dacă este cazul, originalul sau copia certificată a altor documente necesare pentru recuperare.

(2) Organismul solicitant poate să facă o cerere de recuperare numai dacă:

(a) creanța și/sau instrumentul care permite punerea în aplicare a acesteia nu sunt contestate în propriul stat membru, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 81 alineatul (2) paragraful al doilea din regulamentul de punere în aplicare;

(b) a pus în aplicare, în propriul stat membru, procedurile de recuperare adecvate de care dispune în baza instrumentului menționat la alineatul (1), iar măsurile luate nu duc la plata integrală a creanței;

(c) nu a expirat termenul de prescripție, în conformitate cu propria legislație.

(3) În cererea de recuperare se menționează:

(a) numele, adresa și orice alte informații necesare pentru identificarea persoanei fizice sau juridice în cauză și/sau a părții terțe deținătoare a activelor acesteia;

(b) numele, adresa și orice alte informații necesare pentru identificarea părții solicitante;

(c) o referire la instrumentul care permite punerea în aplicare a recuperării, emis în statul membru al părții solicitante;

(d) natura și valoarea creanței, inclusiv capitalul, dobânda, amenzi, penalități administrative și orice alte taxe și costuri datorate, indicate în monedele statelor membre ale celor două părți;

(e) data notificării destinatarului cu privire la instrument, efectuată de partea solicitantă și/sau de partea solicitată;

(f) data de la care și perioada în care punerea în aplicare este posibilă conform legislației în vigoare în statul membru al părții solicitante;

(g) orice alte informații utile.

▼B

(4) Cererea de recuperare conține de asemenea o declarație din partea părții solicitante prin care se confirmă că s-au îndeplinit condițiile prevăzute la alineatul (2).

(5) Partea solicitantă comunică părții solicitate orice informație utilă referitoare la situația care a generat cererea de recuperare, imediat ce ia cunoștință de aceasta.

Articolul 79

Instrumentul care permite punerea în aplicare a recuperării

(1) În conformitate cu articolul 84 alineatul (2) din regulamentul de bază, instrumentul care permite recuperarea creanței este recunoscut direct și considerat automat ca un instrument care permite executarea creanței de către statul membru al părții solicitate.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), instrumentul care permite executarea creanței poate fi omologat, recunoscut, completat sau înlocuit cu un instrument care autorizează executarea pe teritoriul statului membru al părții solicitate, dacă acest lucru este oportun și dacă este în conformitate cu dispozițiile legislative în vigoare în statul membru respectiv.

În termen de trei luni de la data primirii cererii, statele membre fac toate eforturile pentru a finaliza formalitățile de omologare, de recunoaștere, de completare sau de înlocuire a titlului, cu excepția cazurilor în care se aplică dispozițiile paragrafului al treilea din prezentul alineat. Statele membre nu pot refuza finalizarea acestor formalități dacă instrumentul care permite executarea este corect întocmit. În cazul depășirii termenului de trei luni, autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă asupra motivelor care au determinat depășirea.

Dacă una dintre aceste formalități dă naștere vreunei contestații cu privire la creanță și/sau la instrumentul care permite executarea emis de partea solicitantă, se aplică articolul 81 din regulamentul de punere în aplicare.

Articolul 80

Formalități și termene de plată

(1) Creanțele se recuperează în moneda statului membru al părții solicitate. Partea solicitată transferă părții solicitante întreaga valoare a creanței pe care a recuperat-o.

(2) În cazul în care actele cu putere de lege sau dispozițiile administrative în vigoare în propriul stat membru o permit și după consultarea părții solicitante, partea solicitată poate să îi acorde debitorului un termen de plată sau să autorizeze plata eșalonată. Orice dobândă percepută de partea solicitată pentru acordarea acestui termen este de asemenea remisă părții solicitante.

▼B

De la data la care instrumentul care permite executarea creanței este direct recunoscut în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare sau omologat, recunoscut, completat sau înlocuit în conformitate cu articolul 79 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare, se percepe o dobândă pentru întârzierea la plată în conformitate cu actele cu putere de lege sau dispozițiile administrative în vigoare în statul membru al părții solicitate, iar cuantumul acesteia se remite de asemenea părții solicitante.

Articolul 81

Contestarea creanței sau a instrumentului care permite executarea recuperării acesteia și contestarea măsurilor de executare

(1) În cazul în care, în timpul procedurii de recuperare, creanța și/sau instrumentul care permite executarea emise în statul membru al părții solicitante sunt contestate de una dintre părțile vizate, acțiunea este supusă atenției autorităților competente din statul membru al părții solicitante în conformitate cu legile în vigoare în acel stat membru. Partea solicitantă notifică fără întârziere partea solicitată cu privire la această acțiune. Partea vizată poate, de asemenea, informa partea solicitată cu privire la acțiune.

(2) De îndată ce partea solicitată a primit notificarea sau informarea menționate la alineatul (1), fie de la partea solicitantă, fie de la partea vizată, își suspendă procedura de executare până când autoritatea competentă ia o decizie, cu excepția cazului în care partea solicitantă face o cerere contrară în conformitate cu paragraful al doilea din prezentul alineat. În cazul în care consideră că este necesar și fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 84 din regulamentul de punere în aplicare, partea solicitată poate să ia măsuri asiguratorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care actele cu putere de lege din propriul stat membru permit o astfel de acțiune pentru creanțe de acest fel.

Fără a aduce atingere primului paragraf, partea solicitantă poate, în conformitate cu actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în propriul stat membru, să ceară părții solicitate să recupereze creanța contestată, dacă acest lucru este permis conform actelor cu putere de lege și practicilor administrative în vigoare în statul membru al părții solicitate. În cazul în care rezultatul contestației îi este favorabil debitorului, partea solicitantă are obligația de a rambursa orice sume recuperate, la care se adaugă orice compensație datorată în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru al părții solicitate.

(3) În cazul în care contestația se referă la măsurile de executare aplicate în statul membru al părții solicitate, acțiunea este supusă autorității competente din acel stat membru, în conformitate cu actele cu putere de lege în vigoare în acesta.

▼B

(4) În cazul în care autoritatea competentă către care a fost înaintată acțiunea, în conformitate cu alineatul (1), este un tribunal judiciar sau administrativ, decizia acestuia, în condițiile în care este favorabilă părții solicitante și permite recuperarea creanței în statul membru al părții solicitante, constituie „instrumentul care permite executarea” în conformitate cu articolele 78 și 79 din regulamentul de punere în aplicare, iar recuperarea creanței se efectuează pe baza acestei decizii.

Articolul 82

Limitele asistenței

(1) Partea solicitată nu are obligația:

(a) să acorde asistență în conformitate cu articolele 78-81 din regulamentul de punere în aplicare dacă, din cauza situației debitorului, recuperarea creanței poate să creeze dificultăți economice sau sociale grave în statul membru al părții solicitate, cu condiția ca actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în statul membru al părții solicitante să permită astfel de acțiuni pentru creanțe similare la nivel național;

(b) să acorde asistență conform dispozițiilor articolelor 76-81 din regulamentul de punere în aplicare dacă cererea inițială înaintată în temeiul articolelor 76-78 din regulamentul de punere în aplicare vizează creanțe mai vechi de cinci ani, calculați din momentul în care s-a stabilit conformitatea instrumentului care permite recuperarea cu actele cu putere de lege și practicile administrative în vigoare în statul membru al părții solicitante la data cererii. Cu toate acestea, dacă creanța sau instrumentul sunt contestate, termenul se calculează din momentul în care statul membru al părții solicitante stabilește că creanța sau titlul executoriu care permite recuperarea nu mai poate face obiectul unei contestații.

(2) Partea solicitată informează partea solicitantă în legătură cu motivele pentru care nu satisface o cerere de asistență.

Articolul 83

Termene de prescripție

(1) Chestiunile privind termenele de prescripție se află sub incidența:

(a) legilor în vigoare în statul membru al părții solicitante, în măsura în care acestea privesc creanța și/sau instrumentul care permite executarea acesteia; și

(b) legilor în vigoare în statul membru al părții solicitate, în măsura în care acestea privesc măsurile executare din statul respectiv.

Termenele de prescripție conforme cu legislația în vigoare în statul membru al părții solicitate se calculează începând cu data recunoașterii directe sau a omologării, recunoașterii, completării sau înlocuirii în conformitate cu articolul 79 din regulamentul de punere în aplicare.

▼B

(2) Demersurile efectuate de partea solicitată pentru recuperarea creanţelor în conformitate cu cererea de asistenţă, care, dacă ar fi fost efectuate de partea solicitantă, ar fi avut drept efect suspendarea sau întreruperea termenului de prescripţie în conformitate cu normele legislative în vigoare în statul membru în care se află sediul acesteia, sunt considerate, din punctul de vedere al acestui efect, realizate în statul membru respectiv.

Articolul 84

Măsuri asiguratorii

În urma unei cereri justificate înaintate de către partea solicitantă, partea solicitată ia măsuri asiguratorii pentru a garanta recuperarea unei creanţe, în măsura în care acest lucru este permis conform actelor cu putere de lege în vigoare în statul membru al părţii solicitate.

În scopul punerii în aplicare a primului paragraf, dispoziţiile şi procedurile prevăzute la articolele 78, 79, 81 şi 82 din regulamentul de punere în aplicare se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 85

Costuri legate de recuperare

(1) Partea solicitată recuperează de la persoana fizică sau juridică în cauză toate cheltuielile aferente recuperării şi păstrează suma, în conformitate cu actele cu putere de lege din propriul stat membru, aplicabile unor creanţe similare.

(2) Asistenţa reciprocă acordată în temeiul prezentei secţiuni este, ca regulă generală, gratuită. Cu toate acestea, atunci când recuperarea prezintă o problemă specifică sau presupune costuri foarte mari, partea solicitantă şi partea solicitată pot să convină asupra unor formalităţi de rambursare speciale pentru recuperarea în cauză.

(3) Statul membru al părţii solicitante rămâne răspunzător în faţa statului membru al părţii solicitate pentru orice costuri şi pierderi suferite ca urmare a unor acţiuni considerate neîntemeiate din punctul de vedere al conţinutului creanţei sau din punctul de vedere al valabilităţii instrumentului emis de partea solicitantă.

Articolul 86

Clauză de revizuire

(1) Cel târziu în al patrulea an calendaristic de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare, Comisia administrativă prezintă un raport comparativ privind termenele prevăzute la articolul 67 alineatele (2), (5) şi (6) din regulamentul de punere în aplicare.

Pe baza respectivului raport, Comisia Europeană poate, dacă este necesar, să prezinte propuneri de revizuire a acestor termene în scopul reducerii semnificative a acestora.

(2) Cel târziu la data menţionată la alineatul (1), Comisia administrativă evaluează şi regulile de transformare a perioadelor prevăzute la articolul 13 în vederea simplificării acestora, în măsura posibilului.

▼B

(3) Cel târziu până la 1 mai 2015, Comisia administrativă prezintă un raport de evaluare specifică a aplicării titlului IV capitolele I și III din regulamentul de punere în aplicare, în special în ceea ce privește procedurile și termenele menționate la articolul 67 alineatele (2), (5) și (6) din regulamentul de punere în aplicare și procedurile de recuperare menționate la articolele 75-85 din regulamentul de punere în aplicare.

Din perspectiva respectivului raport, Comisia Europeană poate, dacă este necesar, să prezinte propuneri adecvate de modificare a acestor proceduri, pentru a le face mai eficiente și mai echilibrate.

TITLUL V

DISPOZIȚII DIVERSE, TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 87

Controale medicale și administrative

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții, atunci când un beneficiar sau un solicitant de prestații sau un membru de familie al acestora își are locul de ședere sau reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care instituția debitoare își are sediul, examenul medical se efectuează, la cererea acestei instituții, de către instituția din locul de ședere sau de reședință al beneficiarului, în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația aplicată de această instituție.

Instituția debitoare informează instituția din locul de ședere sau de reședință cu privire la orice cerințe speciale, după caz, care trebuie respectate și cu privire la punctele care trebuie acoperite în cadrul controlului medical.

(2) Instituția de la locul de ședere sau de la locul de reședință transmite un raport instituției debitoare care a solicitat controlul medical. Această instituție se supune concluziilor instituției de la locul de ședere sau de reședință.

Instituția debitoare își rezervă dreptul de a supune beneficiarul unui nou control medical efectuat de către un medic ales de aceasta. Cu toate acestea, beneficiarului poate să i se ceară deplasarea în statul membru al instituției debitoare numai dacă acesta este în măsură să întreprindă călătoria evitând orice risc pentru sănătatea sa și dacă instituția debitoare își asumă costul călătoriei și al cazării.

(3) Atunci când un beneficiar sau un solicitant de prestații sau un membru de familie al acestuia își are locul de ședere sau reședința pe teritoriul unui stat membru, altul decât cel în care își are sediul instituția debitoare, controlul administrativ este efectuat, la cererea instituției debitoare, de către instituția de la locul de ședere sau de reședință al beneficiarului.

În acest caz se aplică alineatul (2).

(4) Alineatele (2) și (3) se aplică și pentru a stabili sau verifica starea de dependență a unui beneficiar sau solicitant de prestații pentru îngrijiri pe termen lung menționate la articolul 34 din regulamentul de bază.

(5) Autoritățile sau instituțiile competente din două sau mai multe state membre pot conveni asupra dispozițiilor și procedurilor specifice pentru îmbunătățirea, în întregime sau parțial, a disponibilității solicitanților și beneficiarilor de a se integra pe piața muncii și a participării acestora la orice sisteme sau programe disponibile în statul membru de ședere sau de reședință în acest scop.

▼B

(6) Prin derogare de la principiul cooperării administrative comune gratuite prevăzut la articolul 76 alineatul (2) din regulamentul de bază, suma efectivă a cheltuielilor privind controalele menționate la alineatele (1)-(5) se rambursează instituției care a fost însărcinată cu acestea, de către instituția debitoare care a solicitat efectuarea lor.

Articolul 88

Notificări

(1) Statele membre comunică Comisiei Europene coordonatele organismelor menționate la articolul 1 literele (m), (q) și (r) din regulamentul de bază și la articolul 1 alineatul (2) literele (a) și (b) din regulamentul de punere în aplicare, precum și ale instituțiilor desemnate în conformitate cu regulamentul de punere în aplicare.

(2) Organismelor menționate la alineatul (1) li se alocă o identitate electronică sub forma unui cod de identificare și a unei adrese electronice.

(3) Comisia administrativă stabilește structura, conținutul și modalitățile, inclusiv modelul și formatul comun, pentru comunicarea informațiilor menționate la alineatul (1).

(4) Anexa 4 la regulamentul de punere în aplicare cuprinde informații referitoare la baza de date publică care conține informațiile menționate la alineatul (1). Baza de date este creată și administrată de Comisia Europeană. Cu toate acestea, statele membre sunt responsabile pentru introducerea în baza de date a coordonatelor lor naționale de contact. De asemenea, statele membre asigură acuratețea informațiilor privind coordonatele lor naționale de contact solicitate în temeiul alineatului (1).

(5) Statele membre au obligația de a actualiza constant informațiile menționate la alineatul (1).

Articolul 89

Informarea

(1) Comisia administrativă pregătește informațiile necesare pentru a se asigura că părțile implicate își cunosc drepturile și formalitățile administrative necesare pentru a și le putea exercita. Dacă este posibil, aceste informații sunt difuzate prin mijloace electronice, prin publicarea lor pe site-uri accesibile publicului. Comisia administrativă se asigură că informațiile sunt actualizate în mod periodic și monitorizează calitatea serviciilor prestate clienților.

(2) Comitetul consultativ menționat la articolul 75 din regulamentul de bază poate emite avize și recomandări referitoare la ameliorarea informațiilor și a difuzării acestora.

(3) Autoritățile competente se asigură că instituțiile lor sunt informate și aplică dispozițiile comunitare, de natură legislativă sau de altă natură, inclusiv deciziile Comisiei administrative, în domeniile care se află sub incidența regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare.

▼B

Articolul 90

Schimbul valutar

În scopul punerii în aplicare a regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare, cursul de schimb între cele două monede este cursul de referință publicat de Banca Centrală Europeană. Comisia administrativă fixează data care trebuie luată în considerare pentru stabilirea cursului de schimb.

Articolul 91

Statistici

Autoritățile competente întocmesc statistici referitoare la aplicarea regulamentului de bază şi a regulamentului de punere în aplicare şi le transmit secretariatului Comisiei administrative. Aceste date sunt culese și ordonate în conformitate cu planul și metoda stabilite de către Comisia administrativă. Comisia Europeană este însărcinată cu difuzarea informațiilor.

Articolul 92

Modificarea anexelor

Anexele 1, 2, 3, 4 şi 5 la regulamentul de punere în aplicare şi anexele VI, VII, VIII şi IX la regulamentul de bază pot fi modificate printr-un regulament al Comisiei, la cererea Comisiei administrative.

Articolul 93

Dispoziții tranzitorii

Articolul 87 din regulamentul de bază se aplică în situațiile care intră sub incidența regulamentului de punere în aplicare.

Articolul 94

Dispoziții tranzitorii privind pensiile

(1) În cazul apariției unui caz înainte de data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare, pe teritoriul statului membru vizat, şi dacă cererea pentru pensie nu a fost soluționată înainte de această dată, solicitarea conduce la o acordare dublă, în măsura în care beneficiile trebuie acordate, în funcție de caz, pentru o perioadă precedentă acelei date:

(a) pentru perioada precedentă datei intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 sau cu acordurile în vigoare între statele membre vizate;

(b) pentru perioada care începe la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare pe teritoriul statului membru în cauză, în conformitate cu regulamentul de bază.

Cu toate acestea, dacă suma calculată în conformitate cu dispozițiile menționate la litera (a) este mai mare decât cea calculată în conformitate cu dispozițiile menționate la litera (b), persoana vizată continuă să aibă dreptul să primească suma calculată în conformitate cu dispozițiile menționate la litera (a).

▼B

(2) Introducerea unei cereri pentru indemnizații de invaliditate și pentru prestații pentru limită de vârstă sau de urmași, la o instituție a unui stat membru, începând de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare pe teritoriul statului membru vizat, impune revizuirea din oficiu, în conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, a prestațiilor care au fost acordate pentru același caz, înainte de acea dată, de către instituția sau instituțiile unuia sau mai multor state membre; o asemenea revizuire nu poate avea drept rezultat reducerea sumei prestației acordate.

Articolul 95

Perioada de tranziție pentru schimburile electronice de date

(1) Fiecare stat membru poate beneficia de o perioadă de tranziție pentru schimbul de date prin mijloace electronice, conform articolului 4 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare.

Aceste perioade de tranziție nu depășesc 24 de luni de la data intrării în vigoare a regulamentului de punere în aplicare.

Cu toate acestea, dacă furnizarea infrastructurii comunitare necesare (Schimbul electronic de informații privind securitatea socială – EESSI) este întârziată în mod semnificativ, în ceea ce privește intrarea în vigoare a regulamentului de punere în aplicare, Comisia administrativă poate conveni prelungirea corespunzătoare a acestor perioade.

(2) Modalitățile practice privind orice perioade de tranziție necesare menționate la alineatul (1) sunt stabilite de Comisia administrativă, în vederea asigurării schimbului necesar de date pentru punerea în aplicare a regulamentului de bază și a regulamentului de punere în aplicare.

Articolul 96

Abrogare

(1) Regulamentul (CEE) nr. 574/72 se abrogă de la 1 mai 2010.

Cu toate acestea, Regulamentul (CEE) nr. 574/72 rămâne în vigoare și continuă să producă efecte juridice, în sensul:

(a) Regulamentului (CE) nr. 859/2003 al Consiliului din 14 mai 2003 de extindere a dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și Regulamentului (CEE) nr. 574/72 la resortisanții unor țări terțe care nu fac obiectul dispozițiilor respective exclusiv pe motive de cetățenie ([1]), atât timp cât regulamentul respectiv nu este abrogat sau modificat;

(b) Regulamentului (CEE) nr. 1661/85 al Consiliului din 13 iunie 1985 de stabilire a adaptărilor tehnice la normele Comunității privind securitatea socială a lucrătorilor migranți cu privire la Groenlanda ([2]), atât timp cât regulamentul respectiv nu este abrogat sau modificat;

([1]) JO L 124, 20.5.2003, p. 1.
([2]) JO L 160, 20.6.1985, p. 7.

▼B

(c) Acordului privind Spațiul Economic European ([1]), Acordului dintre Comunitatea Europeană și statele membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, cu privire la libera circulație a persoanelor ([2]), precum și alte acorduri care includ o trimitere la Regulamentul (CEE) nr. 574/72, atât timp cât aceste acorduri se modifică pe baza regulamentului de punere în aplicare.

(2) În Directiva 98/49/CE a Consiliului din 29 iunie 1998 privind protecția dreptului la pensie suplimentară al lucrătorilor salariați și al lucrătorilor care desfășoară activități independente care se deplasează în cadrul Comunității ([3]) și, în general, în toate celelalte acte comunitare, trimiterile la Regulamentul (CEE) nr. 574/72 se consideră trimiteri la regulamentul de punere în aplicare.

Articolul 97

Publicarea și intrarea în vigoare

Prezentul regulament se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Acesta intră în vigoare la 1 mai 2010.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

([1]) JO L 1, 3.1.1994, p. 1.
([2]) JO L 114, 30.4.2002, p. 6.
([3]) JO L 209, 25.7.1998, p. 46.

▼B

ANEXA 1

Dispoziții de punere în aplicare a acordurilor bilaterale rămase în vigoare și a noilor acorduri bilaterale de punere în aplicare

[menționate la articolul 8 alineatul (1) și articolul 9 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare]

BELGIA–DANEMARCA

Schimburile de scrisori din 8 mai 2006 și 21 iunie 2006 referitoare la Acordul privind rambursarea sumei reale a prestației prevăzute către membrii de familie ai unei persoane, asigurate în Belgia, care desfășoară o activitate salariată sau independentă, în situația în care membrii de familie își au reședința în Danemarca, și către pensionari și/sau membri ai familiilor acestora care sunt asigurați în Belgia, dar își au reședința în Danemarca.

BELGIA–GERMANIA

Acordul din 29 ianuarie 1969 privind colectarea și recuperarea cotizațiilor de securitate socială.

BELGIA–IRLANDA

Schimburile de scrisori din 19 mai și 28 iulie 1981 referitoare la articolul 36 alineatul (3) și articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [renunțarea reciprocă la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură și a prestațiilor de șomaj în temeiul dispozițiilor titlului III capitolele 1 și 6 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71] și la articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea reciprocă la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale).

BELGIA–SPANIA

Acordul din 25 mai 1999 privind rambursarea prestațiilor în natură în conformitate cu dispozițiile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și (CEE) nr. 574/72.

BELGIA–FRANȚA

(a) Acordul din 4 iulie 1984 referitor la controlul medical al lucrătorilor frontalieri care își au reședința într-un stat și sunt angajați în celălalt stat.

(b) Acordul din 14 mai 1976 privind renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale, adoptat în conformitate cu articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(c) Acordul din 3 octombrie 1977 referitor la punerea în aplicare a articolului 92 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (recuperarea cotizațiilor de securitate socială).

(d) Acordul din 29 iunie 1979 privind renunțarea reciprocă la rambursările prevăzute la articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (cheltuieli pentru prestațiile de șomaj).

(e) Înțelegerea administrativă din 6 martie 1979 referitoare la modalitățile de punere în aplicare a acordului suplimentar din 12 octombrie 1978 la convenția privind securitatea socială între Belgia și Franța în ceea ce privește dispozițiile referitoare la lucrătorii independenți.

(f) Schimburile de scrisori din 21 noiembrie 1994 și 8 februarie 1995 privind procedurile de stingere a creanțelor reciproce în temeiul articolelor 93, 94, 95 și 96 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

▼B

BELGIA–ITALIA

(a) Acordul din 12 ianuarie 1974 de punere în aplicare a articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(b) Acordul din 31 octombrie 1979 de punere în aplicare a articolului 18 alineatul (9) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(c) Schimburile de scrisori din 10 decembrie 1991 și 10 februarie 1992 privind rambursarea creanțelor reciproce în conformitate cu articolul 93 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(d) Acordul din 21 noiembrie 2003 privind modalitățile de stingere a creanțelor reciproce în temeiul articolelor 94 și 95 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului.

BELGIA–LUXEMBURG

(a) Acordul din 28 ianuarie 1961 privind recuperarea cotizațiilor de securitate socială.

(b) Acordul din 16 aprilie 1976 privind renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale, prevăzut la articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

BELGIA–ȚĂRILE DE JOS

▼M1

_____

▼B

(b) Acordul din 13 martie 2006 privind asigurarea de sănătate.

(c) Acordul din 12 august 1982 privind asigurarea de sănătate, maternitate și invaliditate.

BELGIA–REGATUL UNIT

(a) Schimburile de scrisori din 4 mai și 14 iunie 1976 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale).

(b) Schimburile de scrisori din 18 ianuarie și 14 martie 1977 referitoare la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [înțelegere privind rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură acordate în temeiul dispozițiilor titlului III capitolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71], astfel cum au fost modificate prin schimburile de scrisori din 4 mai și 23 iulie 1982 [acord pentru rambursarea costurilor suportate în temeiul articolului 22 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71].

BULGARIA–REPUBLICA CEHĂ

Articolul 29 alineatele (1) și (3) din Acordul din 25 noiembrie 1998 și articolul 5 alineatul (4) din Acordul administrativ din 30 noiembrie 1999 privind renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale.

BULGARIA–GERMANIA

Articolele 8 și 9 din Acordul administrativ privind aplicarea convenției de securitate socială din 17 decembrie 1997 în domeniul pensiilor.

REPUBLICA CEHĂ–SLOVACIA

Articolele 15 și 16 din Înțelegerea administrativă din 8 ianuarie 1993 privind specificarea unui sediu al angajatorului și a locului de reședință pentru punerea în aplicare a articolului 20 din Convenția din 29 octombrie 1992 privind securitatea socială.

▼B

DANEMARCA–IRLANDA

Schimburile de scrisori din 22 decembrie 1980 și 11 februarie 1981 privind renunțarea reciprocă la rambursarea costurilor prestațiilor în natură în caz de boală, maternitate, accidente la locul de muncă și boli profesionale, a prestațiilor de șomaj, precum și a costurilor referitoare la controalele administrative și medicale [articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72].

DANEMARCA–GRECIA

Acordul din 8 mai 1986 privind renunțarea parțială reciprocă la rambursarea costurilor prestațiilor în natură în caz de boală, de maternitate, în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale și renunțarea la rambursarea costurilor prestațiilor referitoare la controalele administrative și medicale.

DANEMARCA–SPANIA

Acordul din 11 decembrie 2006 privind plata în avans, termenele și rambursarea sumei reale a prestației prevăzute către membrii de familie ai unei persoane, asigurate în Spania, care desfășoară o activitate salariată sau independentă, în situația în care membrii de familie își au reședința în Danemarca și către pensionari și/sau membri ai familiilor acestora care sunt asigurați în Spania, dar își au reședința în Danemarca.

DANEMARCA–FRANȚA

Înțelegerea din 29 iunie 1979 și înțelegerea adițională din 2 iunie 1993 privind renunțarea parțială la rambursare, în temeiul articolului 36 alineatul (3) și articolului 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71, și renunțarea reciprocă la rambursare în conformitate cu articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea parțială la rambursarea cheltuielilor reprezentând prestații în natură pentru boală, maternitate, accidente de muncă sau boli profesionale, precum și renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale).

DANEMARCA–ITALIA

Acordul din 18 noiembrie 1998 privind rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură în caz de boală, de maternitate, în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale și a costurilor controalelor administrative și medicale.

▼M1

_____

▼B

DANEMARCA–ȚĂRILE DE JOS

Schimburile de scrisori din 30 martie și 25 aprilie 1979, astfel cum au fost modificate prin Acordul din 12 decembrie 2006, privind rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură în caz de boală, de maternitate, în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale.

DANEMARCA–PORTUGALIA

Acordul din 17 aprilie 1998 privind renunțarea parțială la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură în caz de boală, de maternitate, în cazul unor accidente de muncă și boli profesionale și a costurilor controalelor administrative și medicale.

DANEMARCA–FINLANDA

Articolul 15 din Convenția nordică de securitate socială din 18 august 2003: înțelegere de renunțare reciprocă la rambursare în temeiul articolelor 36, 63 și 70 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (costuri pentru prestații în natură pentru boală și maternitate, accidente la locul de muncă și boli profesionale și prestații de șomaj) și al articolului 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (costurile controalelor administrative și medicale).

▼B

DANEMARCA–SUEDIA

Articolul 15 din Convenția nordică de securitate socială din 18 august 2003: acord de renunțare reciprocă la rambursare în temeiul articolelor 36, 63 și 70 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (costuri pentru prestații în natură pentru boală și maternitate, accidente la locul de muncă și boli profesionale și prestații de șomaj) și al articolului 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (costurile controalelor administrative și medicale).

DANEMARCA–REGATUL UNIT

Schimburile de scrisori din 30 martie și 19 aprilie 1977 astfel cum au fost modificate prin schimburile de scrisori din 8 noiembrie 1989 și 10 ianuarie 1990 referitoare la acordul privind renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură și a celor pentru controalele administrative și medicale.

GERMANIA–FRANȚA

Acordul din 26 mai 1981 de aplicare a articolului 92 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (colectarea și recuperarea cotizațiilor de securitate socială).

GERMANIA–ITALIA

Acordul din 3 aprilie 2000 privind colectarea și recuperarea cotizațiilor de securitate socială.

GERMANIA–LUXEMBURG

(a) Acordul din 14 octombrie 1975 privind renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale încheiat în temeiul articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(b) Acordul din 14 octombrie 1975 privind colectarea și recuperarea cotizațiilor de securitate socială.

(c) Acordul din 25 ianuarie 1990 referitor la punerea în aplicare a articolului 20 și a articolului 22 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71.

▼M1

_____

▼B

GERMANIA–AUSTRIA

Secțiunea II, numărul 1 și secțiunea III din Acordul din 2 august 1979 de punere în aplicare a Convenției privind prestațiile de șomaj din 19 iulie 1978 se aplică în continuare persoanelor care exercitau o activitate de lucrător frontalier la 1 ianuarie 2005 sau înainte de această dată care devin șomeri înainte de 1 ianuarie 2011.

GERMANIA–POLONIA

Acordul din 11 ianuarie 1977 privind punerea în aplicare a Convenției din 9 octombrie 1975 privind pensiile pentru limită de vârstă și prestațiile în cazul unor accidente de muncă.

ESTONIA–REGATUL UNIT

Înțelegere finalizată la 29 martie 2006 între autoritățile competente ale Republicii Estonia și cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestațiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două țări, începând cu 1 mai 2004.

▼B

IRLANDA–FRANȚA

Schimbul de scrisori din 30 iulie 1980 și din 26 septembrie 1980 privind articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (renunțarea reciprocă la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură) și privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea reciprocă la rambursarea costurilor controalelor administrative și a costurilor examinărilor medicale).

IRLANDA–LUXEMBURG

Schimburile de scrisori din 26 septembrie 1975 și 5 august 1976 privind articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 [renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură prevăzute în temeiul titlului III capitolul 1 sau 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și a costurilor controalelor administrative și a costurilor examinărilor medicale menționate la articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72].

IRLANDA–ȚĂRILE DE JOS

Schimburile de scrisori din 22 aprilie și 27 iulie 1987 privind articolul 70 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile acordate în temeiul articolului 69 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71] și articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale menționate la articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72).

IRLANDA–SUEDIA

Acordul din 8 noiembrie 2000 privind renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură pentru boală, maternitate, în cazul unor accidente la locul de muncă și boli profesionale și a costurilor controalelor administrative și medicale.

IRLANDA–REGATUL UNIT

Schimbul de scrisori din 9 iulie 1975 referitor la articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 [înțelegere privind rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură în temeiul dispozițiilor titlului III capitolul 1 sau 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71] și la articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale).

GRECIA–ȚĂRILE DE JOS

Schimburile de scrisori din 8 septembrie 1992 și 30 iunie 1993 cu privire la metodele de rambursare între instituții.

SPANIA–FRANȚA

Acordul din 17 mai 2005 de stabilire a normelor de gestionare și stingere a creanțelor reciproce pentru prestații de sănătate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și al Regulamentului (CEE) nr. 574/72.

SPANIA–ITALIA

Acordul privind o nouă procedură de îmbunătățire și simplificare a rambursării cheltuielilor de sănătate din 21 noiembrie 1997 cu privire la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea prestațiilor în natură de boală și maternitate) și la articolele 93, 94, 95, și 100 și articolul 102 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (modalități de rambursare a prestațiilor de asigurări de boală și maternitate și creanțe arierate).

▼B

SPANIA–ȚĂRILE DE JOS

Acordul din 21 februarie 2000 dintre Țările de Jos și Spania de facilitare a stingerii creanțelor reciproce referitoare la prestațiile în baza asigurării de boală și maternitate la punerea în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și a Regulamentului (CEE) nr. 574/72.

SPANIA–PORTUGALIA

▼M3

_____

▼B

(b) Acordul din 2 octombrie 2002 de stabilire a procedurilor detaliate privind gestionarea și soluționarea cererilor reciproce de servicii medicale în vederea facilitării și a accelerării soluționării acestor cereri.

SPANIA–SUEDIA

Acordul din 1 decembrie 2004 privind rambursarea costurilor pentru prestațiile în natură acordate în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 și al Regulamentului (CEE) nr. 574/72.

SPANIA–REGATUL UNIT

Acordul din 18 iunie 1999 privind rambursarea cheltuielilor prestațiilor în natură acordate în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

FRANȚA–ITALIA

(a) Schimburile de scrisori din 14 mai și 2 august 1991 privind modalitățile de stingere a creanțelor reciproce în conformitate cu articolul 93 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(b) Schimburile suplimentare de scrisori din 22 martie și 15 aprilie 1994 privind modalitățile de stingere a creanțelor reciproce în temeiul articolelor 93, 94, 95 și 96 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(c) Schimbul de scrisori din 2 aprilie 1997 și 20 octombrie 1998 de modificare a schimburilor de scrisori menționate la literele (a) și (b) privind procedurile de stingere a creanțelor reciproce în condițiile articolelor 93, 94, 95 și 96 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(d) Acordul din 28 iunie 2000 privind renunțarea la rambursarea costurilor prevăzute la articolul 105 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 pentru controalele administrative și medicale prevăzute la articolul 51 din regulamentul sus-menționat.

FRANȚA–LUXEMBURG

(a) Acordul din 2 iulie 1976 privind renunțarea la rambursarea prevăzută la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 a costurilor prestațiilor în natură acordate în baza asigurării de boală și de maternitate membrilor de familie ai unui lucrător care nu își are reședința în același stat cu aceștia din urmă.

(b) Acordul din 2 iulie 1976 privind renunțarea la rambursarea prevăzută la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 a costurilor prestațiilor în natură acordate în baza asigurării de boală și de maternitate foștilor lucrători frontalieri, membrilor familiilor acestora sau urmașilor lor.

(c) Acordul din 2 iulie 1976 privind renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale, prevăzută la articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 al Consiliului din 21 martie 1972.

▼B

(d) Schimburile de scrisori din 17 iulie și 20 septembrie 1995 privind modalitățile de stingere a creanțelor reciproce în temeiul articolelor 93, 95 și 96 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

FRANȚA–ȚĂRILE DE JOS

(a) Acordul din 28 aprilie 1997 privind renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale în conformitate cu articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(b) Acordul din 29 septembrie 1998 de stabilire a normelor speciale pentru determinarea sumelor ce urmează să fie rambursate pentru prestațiile în natură în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

(c) Acordul din 3 februarie 1999 de stabilire a condițiilor speciale pentru gestionarea și stingerea creanțelor reciproce pentru prestațiile de boală în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

FRANȚA–PORTUGALIA

Acordul din 28 aprilie 1999 de stabilire a normelor detaliate speciale care reglementează gestionarea și stingerea creanțelor reciproce pentru tratament medical în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 și cu Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

FRANȚA–REGATUL UNIT

(a) Schimburile de scrisori din 25 martie și 28 aprilie 1997 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale).

(b) Acordul din 8 decembrie 1998 privind modalitățile specifice de stabilire a sumelor de rambursat în ceea ce privește prestațiile în natură în conformitate cu dispozițiile Regulamentelor (CEE) nr. 1408/71 și (CEE) nr. 574/72.

ITALIA–LUXEMBURG

Articolul 4 alineatele (5) și (6) din Înțelegerea administrativă din 19 ianuarie 1955 referitoare la modalitățile de punere în aplicare a Convenției generale privind securitatea socială (asigurarea de boală a lucrătorilor agricoli).

ITALIA–ȚĂRILE DE JOS

Acordul din 24 decembrie 1996/27 februarie 1997 privind articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71.

ITALIA–REGATUL UNIT

Înțelegere semnată la 15 decembrie 2005 de către autoritățile competente ale Republicii Italiene și cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor pentru prestațiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două țări, începând cu 1 ianuarie 2005.

LUXEMBURG–ȚĂRILE DE JOS

Acordul din 1 noiembrie 1976 privind renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale încheiat în temeiul articolului 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72.

LUXEMBURG–SUEDIA

Înțelegerea din 27 noiembrie 1996 privind rambursarea cheltuielilor în domeniul securității sociale.

▼B

LUXEMBURG–REGATUL UNIT

Schimburile de scrisori din 18 decembrie 1975 și 20 ianuarie 1976 privind articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale menționate la articolul 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72).

UNGARIA–REGATUL UNIT

Înțelegere finalizată la 1 noiembrie 2005 între autoritățile competente ale Republicii Ungare și cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) și articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 883/2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestațiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două țări, începând cu 1 mai 2004.

MALTA–REGATUL UNIT

Înțelegere finalizată la 17 ianuarie 2007 între autoritățile competente ale Maltei și cele ale Regatului Unit în conformitate cu articolul 35 alineatul (3) și articolul 41 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 883/2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor legate de prestațiile în natură acordate în temeiul respectivului regulament în cele două țări, începând cu 1 mai 2004.

▼M1

———————

▼B

ȚĂRILE DE JOS–REGATUL UNIT

(a) Teza a doua de la articolul 3 din Înțelegerea administrativă din 12 iunie 1956 privind punerea în aplicare a Convenției din 11 august 1954.

(b) Schimburile de scrisori din 25 aprilie și 26 mai 1986 cu privire la articolul 36 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor implicate de prestațiile în natură), astfel cum a fost modificat.

PORTUGALIA–REGATUL UNIT

Acordul din 8 iunie 2004 de stabilire a altor metode de rambursare a costurilor pentru prestațiile în natură acordate de ambele țări începând cu 1 ianuarie 2003.

FINLANDA–SUEDIA

Articolul 15 din Convenția nordică de securitate socială din 18 august 2003: acord de renunțare reciprocă la rambursare în temeiul articolelor 36, 63 și 70 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (costuri pentru prestații în natură pentru boală și maternitate, accidente la locul de muncă și boli profesionale și prestații de șomaj) și al articolului 105 din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (costurile controalelor administrative și medicale).

FINLANDA–REGATUL UNIT

Schimburile de scrisori din 1 și 20 iunie 1995 privind articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor prestațiilor în natură) și articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la rambursarea costurilor controalelor administrative și medicale).

SUEDIA–REGATUL UNIT

Înțelegerea din 15 aprilie 1997 privind articolul 36 alineatul (3) și articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (rambursarea sau renunțarea la rambursarea costurilor prestațiilor în natură) și articolul 105 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 574/72 (renunțarea la restituirea costurilor controalelor administrative și examinărilor medicale).

▼B

ANEXA 2

Regimuri speciale pentru funcționari

(menționate ►M1 la articolul 32 alineatul (2) și la articolul 41 alineatul (1) ◄ din regulamentul de punere în aplicare)

A. Regimuri speciale pentru funcționarii care nu intră sub incidența dispozițiilor titlului III capitolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind prestațiile în natură

Germania

Regimuri speciale pentru funcționari

B. Regimuri speciale pentru funcționarii care nu intră sub incidența dispozițiilor titlului III capitolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004, cu excepția articolului 19, a articolului 27 alineatul (1) și a articolului 35, privind prestațiile în natură.

Spania

Regim special de securitate socială pentru funcționari.

Regim special de securitate socială pentru forțele armate.

Regim special de securitate socială pentru funcționarii și personalul administrativ din justiție.

C. Regimuri speciale pentru funcționarii care nu intră sub incidența dispozițiilor titlului III capitolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 privind prestațiile în natură

Germania

Regim special privind accidentele pentru funcționari.

▼B

ANEXA 3

Statele membre care solicită rambursarea costurilor prestațiilor în natură pe baza sumelor fixe

[menționate la articolul 63 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare]

IRLANDA

SPANIA

▼M3

CIPRU

———————

▼B

ȚĂRILE DE JOS

PORTUGALIA

FINLANDA

SUEDIA

REGATUL UNIT

▼B

ANEXA 4

Informații privind baza de date menționată la articolul 88 alineatul (4) din regulamentul de punere în aplicare

1. *Conținutul bazei de date*

   Repertoriul electronic al organismelor vizate precizează:

   (a) numele organismelor în limba (limbile) oficială (oficiale) a (ale) statului membru, precum și în limba engleză;

   (b) codul de identificare și adresa electronică EESSI;

   (c) misiunea acestora în raport cu definițiile de la articolul 1 literele (m), (q) și (r) din regulamentul de bază și de la articolul 1 literele (a) și (b) din regulamentul de punere în aplicare;

   (d) competența acestora în ceea ce privește diferitele riscuri, tipuri de prestații, regimuri și acoperire geografică;

   (e) la ce parte a regulamentului de bază se raportează respectivele organisme;

   (f) următoarele date de contact: adresa poștală, telefonul, faxul, adresa e-mail și adresa URL corespunzătoare;

   (g) orice alte informații necesare în vederea aplicării regulamentului de bază sau a regulamentului de punere în aplicare.

2. *Administrarea bazei de date*

   (a) Repertoriul electronic este găzduit de EESSI la nivelul Comisiei Europene.

   (b) Statele membre sunt responsabile cu culegerea și verificarea informațiilor necesare referitoare la organisme și cu transmiterea în timp util către Comisia Europeană a oricărei adăugări sau schimbări de date care intră în competența acestora.

3. *Accesul*

   Informațiile utilizate în scopuri administrative și operaționale nu sunt accesibile publicului.

4. *Securitatea*

   Toate modificările aduse bazei de date (introduceri, actualizări, eliminări) sunt înregistrate. Înainte de accesarea repertoriului în scopul modificării datelor, utilizatorii sunt identificați și autentificați. Înaintea oricărei încercări de modificare a unei informații, autorizația utilizatorului de a efectua această operațiune este verificată. Orice operațiune neautorizată este respinsă și înregistrată.

5. *Regimul lingvistic*

   Regimul lingvistic general al bazei de date este limba engleză. Numele organismelor și datele lor de contact trebuie, de asemenea, introduse în limba/limbile oficială/oficiale a/ale statului membru.

▼B

ANEXA 5

Stabilirea de către statele membre, pe bază de reciprocitate, a sumei maxime pentru rambursare, prevăzută la articolul 65 alineatul (6) teza a treia din regulamentul de bază, pe baza cuantumului mediu al prestațiilor de șomaj acordate în anul calendaristic precedent în temeiul legislațiilor lor respective

(menționată la articolul 70 din regulamentul de punere în aplicare)

BELGIA

REPUBLICA CEHĂ

▼M3

DANEMARCA

▼B

GERMANIA

AUSTRIA

SLOVACIA

FINLANDA